

Tineretul lumii



Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

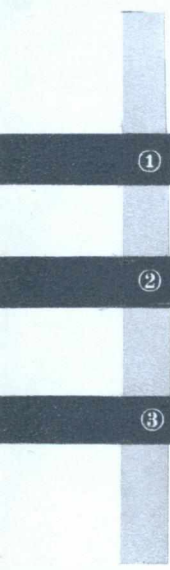
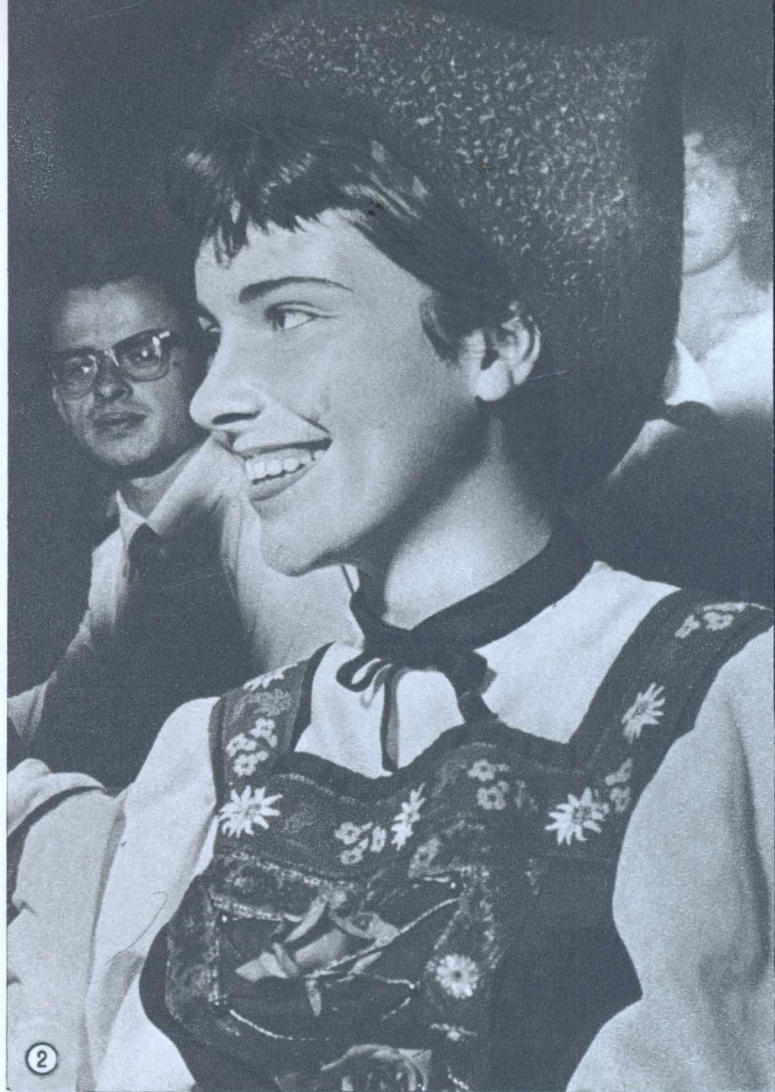
COSTUME NAȚIONALE DIN AUSTRIA



Se întâmplă chiar și în prezent ca la ocazii festive, cum va fi, de exemplu, festivalul mondial, austriezii să-și îmbrace vechile lor costume naționale, minunate de frumoase. Aceste costume sînt purtate și în viața de zi cu zi, într-o formă simplificată și adaptată vieții moderne.

Una dintre piesele favorite din îmbrăcămintea femeilor din Austria este „dirndl“ (cuvînt dialectal cu care este denumită o fată sau o femeie tânără). „Dirndl“ s-a dezvoltat o dată cu costumele naționale. „Dirndl“ este în general o rochie cu bretele, colorată, brodată cu flori asemenea celor ce cresc în Alpi. Se poartă cu o bluză albă și un șorț alb sau colorat. Astfel de „dirndl“ se produc astăzi în serie, pentru export, în numeroase țări, ea produse specifice ale modelului feminin din Austria.

Fotografiile noastre reprezintă costume originale din Alpii Austriei. Din acest port s-au inspirat creatorii modelului „dirndl“ modernizat. Formele acestor costume sînt mult mai bogate decît cele ale rochiilor moderne „dirndl“, și fiecare costum are ete o găteală a capului a cărui regiune de origine poate fi stabilită imediat de către un expert. Alături de diferitele găteali ale capului, coroanele joacă de asemenea un rol important.



①

Costum pentru fete din Kärnten

②

Costum de duminică pentru fete din Voralberg

③

„Rumm-rumm-hrumm“-murmură contrabasul mînuit de Fritzl



Prin felul coroanelor se deosebesc fetele de femeile măritate. Unele familii păstrează ea pe un tezaur prețios „coroana de aur“ (Goldkrone), care, deși nu-l de aur, este luerată cu multă minuțiozitate.

Pentru crearea unei coroane, în ultimele secole, erau consacrate seriile mai multor feră. O coroană cîntărește mai multe kilograme. Majoritatea coroanelor de mare valoare provin din văle largi ale Alpilor, în care agricultura se dezvoltă mai bine și țăraniil due o viață mai ușoară decît în văle înguste și pe pantele repezi, unde cu greu se obține o recoltă eit de mîle. printr-o muncă grea, din cauza pămîntului sărac. Regiunile mai sărace au și ele costumele lor, a căror formă este mai simplă — cum este, de exemplu, costumul Kärntner —, dar această sărăcie de forme este compensată de bogăția de culori.

Desigur există costume diferite pentru bărbați, după regiuni. Piesa cea mai caracteristică este pantalonul de piele, adeseori un pantalon scurt din piele groasă cafenie, bătînd în cenușiu, care lasă să se vadă genunchii. În regiunile muntoase, unde temperatura este mai scăzută, acești pantalonii sînt ceva mai lungi, acoperind genunchii. Pantalonilor din piele li se adaugă o jachetă cafenie, cenușie sau verde, crotită într-un fel deosebit, cu un rever de culoare șpătoare și ciorapi (Stutzen), în majoritatea cazurilor albi cu motive colorate, adeseori de lînă, cu desene complicate.

Bărbații poartă o pălărie tiroleză, neagră, cu boruri largi, asemănătoare cu pălăria cowboyului, sau o pălărie mîle, de cele mai multe ori neagră sau verde, numită Stelcherhut; aceasta are boruri înguste și un șnur din pîr de căprioară.

Austriezii vor prezenta desigur costumele lor naționale la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului.

K. CH.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Werner LAMBERZ (R.D.G.) **Redactor-șef:** Sukhenđu MAJUMDER (India). **Membri:** ANDERSON Ingemar (Suedia), CHARVENET Paulette (Franța), CHEIKH Bara Lo (Senegal), JEUTNER Klaus (R.D.G.), KHRAISHI Ibrahim (Iordania), LATORRE Ernesto (Spania), VOLODIN Lev (U.R.S.S.), WILLISTON Floyd (Canada)

ADRESE:

Redacția centrală: Benczur-utea 34, Budapest VI — R. P. U.
Redacția ediției în limba romînă: București, Piața Științei nr. 1.

DRAGI CITITORI DIN ROMÎNIA,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.**, Benczur-utea 34, Budapest VI, R. P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă de 1,50 lei. În cazul cînd solicitați publicarea unui anunț la rubrica „prietenilor prin corespondență“ din revista „Tineretul lumii“, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex.: rusă, franceză, engleză etc.)

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză

Sumar

Pagina

- 1 A doua primăvară pentru Viena
- 2 Reportaj cu anticipație
- 4 Biografia simplă
- 6 Cum vă pregătiți pentru festival?
- 8 Trattendorf, o realizare a tineretului
- 9 Cine vrea să corespundeze cu tineri din R.D.G.?
- 10 În Cuba
- 12 Tinerețea Hunedoarei
- 14 Manolis Glezos trebuie să fie pus în libertate
- 14 Șomajul face ravagii
- 15 Primul cuvânt italian pe care l-am învățat
- 16 Tineretul nostru participă activ la viața țării
- 17 Colocviu despre prietenie
- 20 55 luni de război inutil
- 21 Programul studentesc al celui de-al VII-lea Festival Mondial
- 21 Cunoașteți planeta noastră?
- 22 Meseria de cinste
- 23 Concurs de fotografii
- 24 Cine vrea să corespundeze cu noi?
- 24 Colțul rebusistului

Coperta I: Și ei vor veni la festival

Coperta a II-a: Costume naționale din Austria

Coperta a III-a: Tinerii constructori de autocamioane românești

Coperta a IV-a: Afișul internațional al Festivalului de la Viena



☉ seară la Viena

A doua primăvară pentru

VIENNA

La Viena este primăvară. Natura, prin înfloritul mai, pare un preludiv al celeilalte primăveri, festivalul tineretului. O dată cu florile ce apar în pădurile din împrejurimile Vienei, înfloresc pe zidurile capitalei austriece, ca niște flori multicolore, insignele festivalului.

Peste două luni, tinerii din toate regiunile, din toate continentele se vor îndrepta spre țara lui Mozart.

Unii nu pot suporta să vadă acest spectacol al prieteniei și păcii. Ei pretind că festivalul este un complot de „indoctrinare“. De la primul Festival de la Praga, ei nu se lasă. Pe măsură ce argumentele lor se năruie, ei pregătesc altele.

Dar, în epoca în care oamenii lansează sateliți spre soare, în epoca în care un miliard și jumă-

tate de ființe subjugate se eliberează, în care se realizează năzuințele a sute de generații din trecut, în acest moment al istoriei, trebuie să fie oprit cuvântul partizanilor bombei H, al maniacilor războiului rece.

Festivalul se va desfășura mare, deschis tuturor.

Nimeni nu va fi întrebat de unde vine, ce filozofie urmează, ce sistem economic preferă, pentru a putea să participe la festival.

Cel de-al VII-lea Festival Mondial de la Viena va fi o sărbătoare pentru toți. Să se supere cine-o vrea.

Dar așa cum nu putem împiedica primăvara să vină, nu poate fi împiedicată înflorirea murgarete festivalului.



CEL DE-AL VII-lea FESTIVAL S-A DESCHIS!



V I E N A , 3 A U G U S T 1 9 5 9

Antonin, din Cehoslovacia, proaspăt absolvent al școlii politehnice, este un om matinal, credincios obiceiului său de a se scula mereu dimineață, deși ieri, de exemplu, era destul de târziu când, după spectacolul delegației Africii Occidentale, a discutat cu niște prieteni austrieci și le-a povestit despre viața lui în Cehoslovacia. Vaporul pe care venise de la Bratislava la Viena și care li servește în prezent drept hotel, se leagănă lin în portul capitalei austriace. Și, deși acest legănăt îl invită să doarmă, nu poate sta în cabină. Se urcă pe punte. Soarele se ridică dincolo de colinele pădurii vieneze și aprinde parcă cerul, dînd peisajului o strălucire feerică. E o liniște totală, de necrezut, mai ales pentru cel care este obișnuit cu vîltoarea festivalurilor...

Puțin timp după aceea intrăm în acest vîrtej în Prater, orașelul distractiv al vienezilor. Ceața dimineții începe să se risipească, pășunile și pădurile care înconjoară orașelul distractiv sînt încă umezite de rouă, dar munca e în toi în fabrici. Jean, din Paris, se trezește printre primii. Dintr-un salt el se aruncă jos din pat și cu



prosopul pe umeri aleargă la duș. Este timpul să ia micul dejun, căci astăzi vrea să facă o mică plimbare cu niște prieteni pe străzile din jurul orașelului distractiv. Nu sînt străzi elegante, nu găsești aci clădiri remarcabile; este un cartier muncitoresc asemănător celor de la periferiile Parisului. Dar Jean și prietenii lui sînt de părere că trebuie să vizitezi și aceste cartiere, cînd te afli într-un oraș străin și vrei să-l cunoști bine.

O zi pe care vă invităm s-o petrecem împreună cu reporterul nostru Kurt Stimmer

O PLIMBARE PRIN ORAȘ

În ceea ce privește celelalte cartiere ale orașului, Jean le va cunoaște mai târziu. La ora 9 este plecarea pentru o plimbare prin oraș. Autobusul traversează Praterul, trece apoi peste un pod canalul Dunării (braț al Dunării canalizat recent), pentru a intra apoi într-o stradă foarte largă, Ringul, mindria Vienei, unde se află opera, Burgtheater, parlamentul, primăria, universitatea și muzee uriașe...

În timp ce ghidul care-i însoțește răspunde neobosit la întrebările lor, printre care sînt foarte multe la care este imposibil să răspunzi, în Sophiensälen are loc o discuție foarte insufletită. Aci s-au adunat tineri pedagogi pentru a discuta despre problemele educației. Cu puțin timp înainte, un învățător indian a descris dificultățile imense pe care le întîmpină în țara sa în lupta împotriva analfabetismului. Acum are cuvîntul Ilse, din R. D. Germană. Este foarte emoționată nu numai pentru că trebuie să vorbească în fața unei adunări internaționale atît de impresionante, ci și pentru că a venit cu puțină întîrziere. Locuiește la o familie vieneză. Dimineața îi este greu să-și părăsească gazdele, pentru că trebuie să ia mai întîi micul dejun împreună cu ele. Desigur, ar putea să servească micul dejun într-un restaurant al festivalului, dar „familia ei” nu i-ar da voie pentru nimic în lume. Apoi sînt atîtea de povestit. Cum trăiește în țara ei, ce a văzut la festival. O dată ajunsă pe stradă, ea s-a bazat pe experiența pe care credea că o are. Fiind de 8 zile la Viena, era convinsă că se putea orienta de minune în oraș, și deci nu mai avea nevoie să consulte ghidul festivalului ca să ajungă la Sophiensälen. A luat repede tramvaiul, bineînțeles nu cel care trebuia, și, natural, nemaifiind nimic de făcut, a întîrziat.

Deși vatmanul și călătorii au vrut s-o ajute cu multă bunăvoință să găsească drumul cel bun, totuși a pierdut mult timp. Cu acest prilej, s-a hotărît ca de aci înainte în fiecare zi să

consulte de două ori ghidul, să întrebe de trei ori, pentru ca să nu se mai rătăcească.

KAZUO CÎȘTIGĂ INSIGNA

Kazuo, un tînăr japonez, n-ar accepta pentru nimic în lume să rămînă, pe o vreme atît de frumoasă, într-o sală de conferințe. El este un sportiv pasionat. În cursul ultimelor zile a reușit să cîștige insigna sportivă a festivalului. Unul



dintre examinatori a declarat: „Cu astfel de rezultate, el ar merita pe bună dreptate două insigne dintr-o dată”. Acum el se află pe velodromul din Prater și este foarte mirat, deoarece constată că acesta nu e numai un loc pentru cicliști. Există aci tot felul de instalații pentru atletism și un teren de fotbal cu un gazon minunat. Kazuo dorește să asiste la un meci de fotbal, punct de mare atracție în programul festivalului: astăzi joacă echipa Braziliei. Echipa este formată din tineri care și-au pus în gînd să-i egaleze pe cei care au cîștigat în Suedia campionatul mondial de fotbal. Kazuo vrea să profite, căci nu poți vedea un asemenea meci în fiecare zi.

Ziua de astăzi este, fără îndoială, o zi excelentă pentru Kazuo. După meciul de fotbal trebuie să mînce repede, apoi să meargă la stadionul din Prater. Imensa construcție de formă ovală din beton poate primi 90.000 de spectatori — este într-adevăr o construcție sportivă impunătoare.



Să vedem acum ce face Antonin: e un fotograf amator pasionat; a luat parte la întâlnirea tinerilor fotografi amatori. Până acum n-a avut timp să meargă să vadă expoziția de fotografii artistice. Dar astăzi se va duce precis...

Cu prețul unor mari eforturi, Jean a putut să-și procure un bilet de intrare la un alt eveniment cultural din această seară: sărbătoarea de închidere a concursurilor artistice.

După distribuirea solemnă a premiilor, cițiva dintre tinerii cștigători, cei mai buni artiști, se produc în fața publicului. Programul este încintător și, cind se termină ultimul număr, Jean are impresia că acest program de 3 ore a fost prea scurt. Dar își amintește că mai trebuie să vadă ceva extraordinar, deși este deja ora 10: trebuie să meargă încă o dată în Prater, pentru a admira cel puțin o parte din marea sărbătoare a verii.

Manuela, Ilse, Antonin și Kazuo au ajuns cu mult înaintea lui. N-au vrut să piardă înce-

parte pînă în 1958 din fortificațiile medievale ale orașului, alunecă încet un convoi lung de vapoare, de bărci împodobite cu lampioane și becuri de toate culorile. Pe punți, tinerii flutură batiste, răspund strigătelor, semnelor și cîntecelor celor de pe cele două maluri ale fluviului care-i privesc.

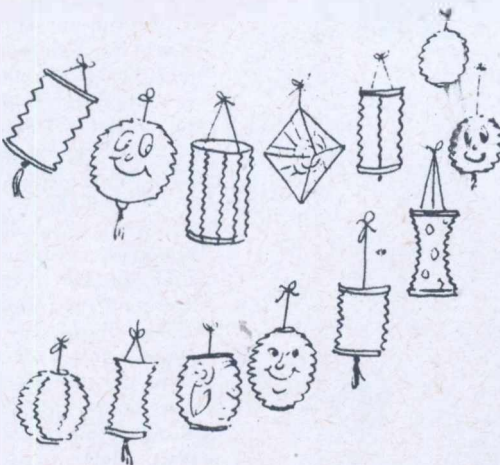
Apoi, vapoarele aruncă ancora, și pasagerii îmbrăcați în costume naționale sau în haine care mai de care mai pline de fantezie se amestecă în mulțime și defilează împreună, într-un șir lung spre Prater. Praterul vienez, unul dintre parcurile de distracție cele mai cunoscute din lume, este astăzi al tineretului. Totul este pentru tineret: vagonetele Risenrad, roata uriașă de 65 m, călușeii, calea ferată spre grotă și calea ferată fermecată, micile automobile și alte atracții. Pe estrade se succed orchestre de muzică de dans din diverse țări. Peste tot este o învâlmășeală de nedescris; se pun întrebări în toate limbile lumii. Vuietul, strigătele pline de veselie acoperă întreg Praterul. Dar adeseori, dacă din întimplare ajungi la o extremitate a Praterului, în fața pădurii întunecoase care înaintează pînă aci, devii tăcut și începi să te gîndești: cît de frumoasă ar fi lumea dacă ar fi mereu plină de bucurii, de înțelegere reciprocă, de această prietenie frățească și cordială, care constituie cel mai mare eveniment al festivalului, mai mareț decît toate spectacolele minunate care au loc în fiecare zi.



- 1) Așa a început la Moscova. Peste cîtva timp, Viena va fi pentru 10 zile capitala tineretului:
- 2) O amintire a trecutului, birja, pe care delegații o vor afla alături de cel mai confortabil autocar.
- 3) Un loc caracteristic din Viena: monumente, martori ai trecutului, și „espresso” din viața modernă.

MANUELA VA ASCULTA JAZ

Ieri seară, Manuela, din Argentina, a hotărît să doarmă mai mult azi, deoarece chiar în timpul festivalului trebuie să te odihnești cel puțin o dată. A lăsat-o pe prietena ei din Austria cu care împarte camera de la hotel să plece singură. Totuși, iat-o în mînă cu un carnet gros, care cuprinde programul festivalului mondial. Nu se poate hotărî unde să meargă. Ba da, este studentă și știe foarte bine ce trebuie să facă; astăzi este ultima zi de activitate a Clubului internațional al studenților. Este adevărat că Manuela a petrecut aici o mare parte din timpul ei, ceea ce, de altfel, nu regretă de loc, dar astăzi vor fi într-adevăr lucruri deosebit de interesante la club. Activitatea va începe cu un matineu al orchestrelor studențești de jaz. Manuela a auzit vorbindu-se mult despre orchestra de jaz din S.U.A., care va participa la concert. Cum se cîntă jazul în Uniunea Sovietică, în Egipt și în Austria? Dar argentinienii? Cum se vor prezenta ei la această întrecere mondială? Nu e timp de gîndit: matineul începe la ora 10...

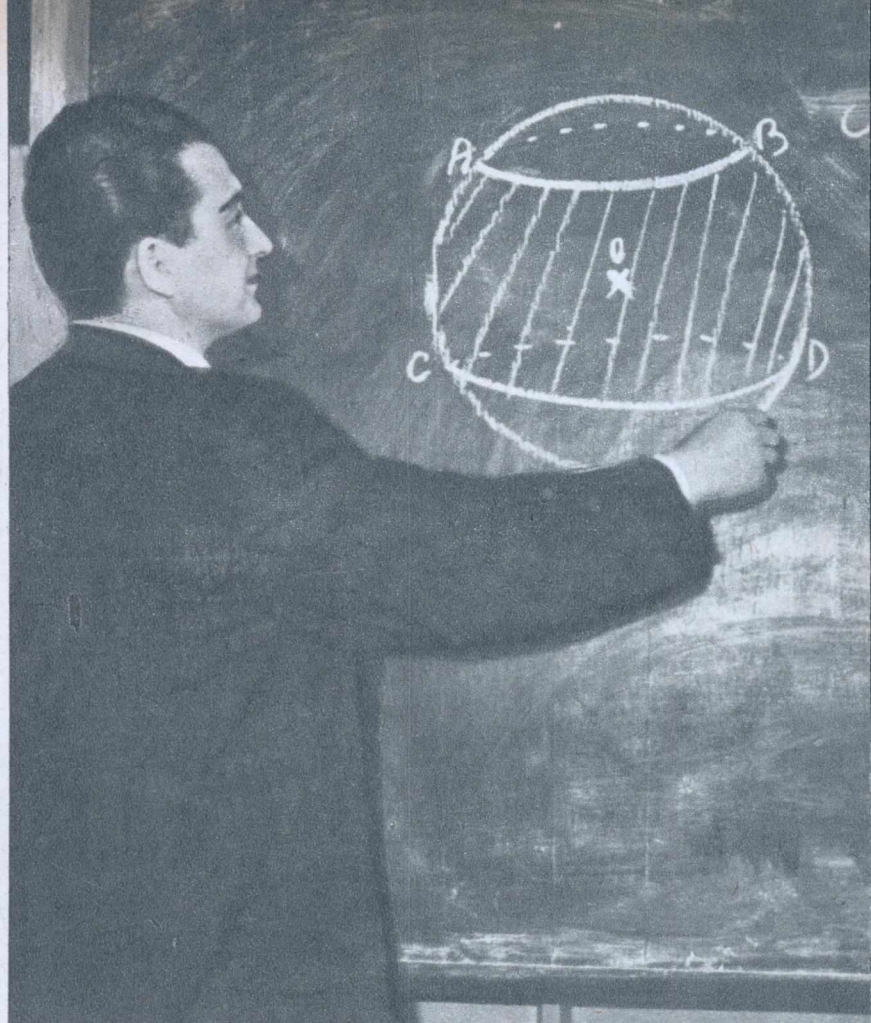


putul sărbătorii și au avut dreptate, căci a fost ceva minunat.

LAMPioane PE CANALUL DUNĂRII

Canalul Dunării traversează orașul, avînd de o parte cetatea și districtul nr. 9, iar de cealaltă parte cartierele Brigittenau și Leopoldstadt. Pe canalul Dunării, a cărui parte mijlocie făcuse





BIOGRAFIA

La 11 ani era băiat de prăvălie. Abia se vedea din dosul teighelei. Un băiețel vioi, cu părul ciufulit, numai cîrlionți, și ochii negri, întrebători. Nicolae, băiatul lui Simion State, dulgherul, visa — prima îndrăzneală pe care o putea mărturisi — să ajungă vînzător și din prima leafă să-și facă un costum de haine. Atît. Mai departe nu-i zburau gîndurile la viitor. Părăsise școala pentru că nu se putuse altfel. Lumea era tristă. Anii tulburi, cutremurați de plîns, din vremea războiului.

A ajuns vînzător și a început să servească clienții. Din baniș pe care-i cîștiga mai dădea și acasă. Tatăl avea, ca singură avere, două palme muncite cu care trebuia să întrețină 3 guri. Mulți ani a rămas Nicolae dincolo de teighea. În vremea aceasta, sub impulsul istoricului act al eliberării și ca o consecință a acestuia, destinele asupriților au apucat pe alte făgașuri. După ce s-a întors din armată, unde mersese să-și facă stagiul, tînarului nu i-a mai plăcut să stea, om voinic, să zdrobească piatra-n pumn, în dosul teighelei. Înțelegea că nu acolo trebuie să fie locul lui. A mers atunci la Uzina „Timpuri noi” și s-a angajat să învețe strungăria. „Ucenic la vîrsta înșurătorii!” — făcea singur haz. Nu i-a fost ușor. L-au

ajutat mai unul, mai altul, dar mai ales Petre Nicolae, un muncitor tînar ca și el, mai vechi în meserie. Minte ageră și brațe nesupuse lenevirii, „ucenicul de vîrsta înșurătorii” a pătruns repede tainele meșteșugului. Ba, nu după multă vreme de la venirea în uzină, a izbutit, cu perseverența și ambiția lui, să se ridice printre fruntașii atelierului de strungărie-pompe. Tovarășii săi de muncă au început să-l prețuiască pentru firea sa deschisă, comunicativă, pentru voința și dirzenia lui; citea mult, era un bun sfătuitor, un apropiat și sincer prieten — pentru toate acestea îl prețuiau... Nicolae State a trecut cu succes examenul în fața colectivului. Dar cel mai de seamă examen — eveniment unic și de neuitat în viața lui — a fost aci altul: atunci cînd comunistii l-au primit cu încredere în rîndurile lor...

Uzina, colectivul acesta au avut darul să dea aripi îndrăznețe visurilor tînarului strungar. Copil fiind, voise să învețe, dar i se ceruse prea devreme să-și cîștige singur pîinea. Copilăria îi fusese frîntă dureros și spulberate dorințele dîntii, ca petalele plîpînde ale florii, de vînturi vrăjmașe. Vechea pasiune s-a trezit acum în el cu putere. Alți tovarășii de-ai săi, muncitori ca și el, urmau la liceul



- ① Nicolae State la strungul său.
- ② Ieșind pe ușa școlii medii muncitorești, Nicolae State, Gheorghe Dinu și ceilalți colegi sînt veseli. Orele de curs au fost rodnice, ei au căpătat noi cunoștințe.
- ③ Profesorul Nicolae Hoară este mulțumit de elevul său.
- ④ În orele sale libere, Nicolae State merge la cabinetul tehnic al uzinei, unde inginerul Constantin Dumitrescu, fost muncitor și el, îl ajută să pătrundă mai profund înțelesul problemelor ridicate la cursuri.
- ⑤ Ioana și Nicolae au ieșit să întîmpine primăvara în Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin”. Iată-i în fața bustului compozitorului Ciprian Porumbescu.

SIMPLĂ

seral. „Și eu aș putea...” A mărturisit gîndul acesta Ioanei, tovarășei sale de viață. Cu toate că știa că asta însemna renunțarea pe timp de ani de zile la după-amiezele libere petrecute împreună. Ioana, și ea muncitoare într-o fabrică, s-a arătat plină de înțelegere îndemnîndu-l să-și pună planul în aplicare. Așa a ajuns Nicolae State, bărbat în toată firea, înșurat, să se războiască din nou cu buchile cărții. A aflat și taică-său de hotărîrea fiului. Auzind, bătrînul mai că nu și-a făcut cruce minunîndu-se. El, toată bruma de carte care o are: 4 clase. Nevastă-sa, Lenuța, 5 (l-a întrecut!). Și feciorul lor adică să se înșcolească la liceu... Nu-i venea să creadă. Îi întrebăse: — Și ce-o să devii tu, măi Nicolae, după școala ta?

— Ce să devin, tată, strungar calificat! îi răspunsese fiul rîzînd.
— Cum adică?... se arătase nedumerit bătrînul. Păi acum nu ești tot calificat?

— Tot, tot, dar atunci o să am altă bază. O să știi mai multe, să înțeleg mai multe... cum să-ți spun... un orizont mai larg...

La drept vorbind, bătrînul tot nelămurit rămăsese, deși mormăise: „Bine, bine... treaba ta”.

Au trecut cîțiva ani de atunci. Strungarul a absolvit de curînd

liceul seral. Nu se va opri însă aici. Hotărîrea este luată (cu consimțămîntul Ioanei, care și ea, la rîndul ei, învîță, pregătindu-se să devină maistru): va merge la politehnică. Îi place mecanica. (Că-a spus bătrînul cînd a aflat că fiu-său de-acum vrea să devină inginer? Pare curios, dar nu s-a mirat de fel. A grăit doar atît. sfîtos, părintește, cu glasul înmuțat de emoție: „Du-te, băiatul tatăl! Văd eu că acum pot să învețe și de-alde ca noi. Numai să ai grijă cu capul, să nu te îmbolnăvești!”)

Laolaltă cu alți colegi de-ai săi (frezorul Gheorghe Dinu, strungarul Tudor Ristea, rectificatorul Gheorghe Vasile și alții care au trecut mai întîi prin școala muncii în uzină), Nicolae State se pregătește pentru examenul de admitere la facultate...

În timp ce imi povestea toate acestea, strungarul nu s-a oprit din lucru. Doar din cînd în cînd, măsurînd vreo nouă piesă scoasă din strînsoarea mandrinei, se prefăcea că pentru asta îi trebuie timp mai îndelungat, dar de fapt rămînea dus pe gînduri, țînînd în palmă bucata strălucitoare de metal strujit. Îl furau amintirile? Se gîndea la viitor? Poate și una, și alta...

IANCU CIURDAȘU





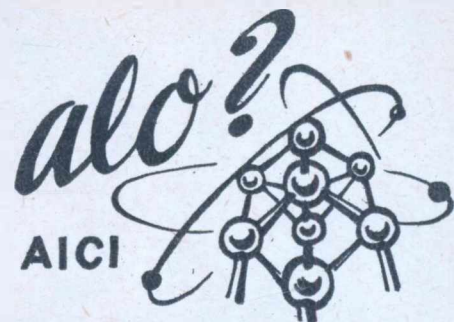
alo? alo?
cum
vă pregătiți
pentru
FESTIVAL?

Tineretul grec va participa la numeroase activități culturale și sportive ale festivalului și va prezenta și o tragedie.

Sportivul Georg Marinakis, care i-a condus pe atleții noștri la Festivalul de la Moscova, va fi conducătorul lor și la Viena.

Ca țară din bazinul Adriaticei, noi vom participa la manifestația comună organizată de țările riverane la festival.

In cuvântarea pronunțată cu prilejul unei ședințe a Comitetului național de pregătire a celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, ministrul Educației și Culturii din Indonezia, prof. dr. Prione, a insistat asupra necesității ca tineretul din Indonezia să contribuie la promovarea spiritului Bandungului în relațiile cu tineretul de peste hotare. Trebuie menționat că membrii comitetului l-au vizitat pe ministru pentru a-i prezenta o dare de seamă asupra pregătirilor în vederea participării la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului. Cu acest prilej, profesorul dr. Prione a scos în evidență necesitatea de a se promova dorința de pace între popoare.



BRUXELLES...

Ultimul Congres național al Federației studenților din Belgia (organizație membră a C.O.S.E.C.) a hotărât să participe oficial cu o delegație de observatori la programul studentesc al celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena. Președintele acestei organizații, d-l Monheim, a declarat că Federația studenților belgieni speră să poată participa activ la toate manifestările festivalului care slujesc apropierea între state.



In comitetul francez de inițiativă în vederea participării la festival sînt reprezentate numeroase organizații politice, culturale și turistice, organizații sindicale și studențești.

Diferite grupuri își exprimă, de asemenea, dorința de a colabora la pregătirea programului cu care tineretul francez se va prezenta la festival.

Comitetul francez al festivalului a contribuit la elaborarea programului, îndeosebi cu ajutorul marelui artist Jean Effel, al compozitorului Philippe Gérard și al pictorului Jean Pieard le Doux.

Uniunea Tinerelor Fete din Franța desfășoară în prezent o campanie pentru drepturile tinerelor fete, împotriva șomajului. Se pregătește participarea tinerelor fete la întîlnirile profesionale. Se prevede organizarea unor acțiuni, înaintea și în timpul festivalului, pentru ca tineretul să-și poată exprima acordul cu ideile festivalului. Pentru pregătirea delegației la festival, Uniunea Tinerelor Fete organizează activități culturale și sportive etc.

Organizațiile de tineret se pregătesc, de asemenea, să-și primească pe tinerii participanți la festival din alte țări, în trecere prin țara noastră, atît la venire cît și la înapoiere, îndeosebi pe tinerii din Africa, pentru care s-a organizat o colecție în cadrul Fondului mondial al festivalului. Tinerii din țara noastră vor primi delegații din S.U.A., Canada, America Latină.

Alo? aici ROMA



Vom avea la Festivalul de la Viena o delegație formată din 800 de tineri. Manifestările ce au loc în vederea pregătirii festivalului se desfășoară cu succes.

Din comitetul de pregătire fac parte personalități foarte cunoscute, ca regizorul de reputație mondială Giuseppe de Santis.

Un singur exemplu vă poate arăta ecoul pregătirilor în vederea festivalului în Italia: în numele Consiliului Național al Femeilor Italiene, d-na Jolanda Torraca, secretara generală, a propus organizarea unui comitet pentru difuzarea materialului de propagandă. Această organizație este social-democrată. Iată un răspuns pentru aceia care pretind că festivalul se bazează numai pe anumite păreri politice.

Cluburile tinerelor midinete au pregătit concursuri de modă. Cîștigătoarele vor participa la prezentarea de modele la Viena. Tinerele fete italiene acordă o mare importanță discuțiilor ce vor avea loc la întâlnirea tinerelor fete pe marginea problemei: rolul tinerelor fete în viața profesională și în societatea modernă.

ALO? AICI STOCKHOLM



Încă din luna ianuarie a început în Suedia activitatea pentru pregătirea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

La Festivalul de la Moscova a fost realizat un film despre delegația suedeză. Acest film, precum și filmele despre festivalurile precedente, joacă în prezent un rol important în munca de propagandă. Ele sînt folosite la maximum nu numai la adunările organizate de către comitetele locale ale festivalului, ci și la adunările altor organizații, precum și la casele orașenești ale tineretului. Mai mult, se proiectează, de asemenea, filme austriace de turism pe care ni le-a pus la dispoziție Agenția turistică a Austriei.

Comitetul suedez pentru pregătirea festivalului editează buletinul „Informații despre festival”. Pentru Fondul mondial al festivalului va fi confecționat și vîndut un batic special. Vor fi, de asemenea, puse în vînzare tichete speciale denumite „tichete de un kilometru”. Cumpărînd un astfel de tichet pentru o coroană, un tînăr suedez este ajutat să străbată încă un kilometru pînă la festival.

sionale. Tinerii creștini englezi au hotărît să-și dea contribuția la pregătirea festivalului. În Irlanda, pregătirile sînt sprijinite de personalități ale lumii culturale și sportive.

Orchestra de jazz, acordeoniști, tineri de toate profesiile și părerile din Anglia, Scoția, Irlanda și Wales se pregătesc pentru întâlnirea cu tineretul din lumea întreagă la cel de-al VII-lea Festival Mondial.

alo? aici TOKIO




82 de organizații ale tineretului, culturale, de femei și altele și-au exprimat acordul lor pentru a participa la pregătirea celui de-al VII-lea Festival Mondial. Comitetul național de pregătire a hotărît să se organizeze în același timp în diferite orașe ale Japoniei festivaluri ale tineretului japonez. Vor participa la aceste festivaluri cîteva milioane de tineri.

ALO? AICI Frankfurt



În Republica Federală Germană a avut loc la Frankfurt pe Main o conferință de presă consacrată festivalului, convocată de cîțiva membri ai C.I.P. din R. F. Germană. Au participat 20 de reprezentanți ai diferitelor ziare și ai radioului. Pastorul Machalski, d-na profesor Fassbinder, sîristul H. Rodl și secretarul comisiei permanente a Comitetului internațional pentru pregătirea celui de-al VII-lea Festival, M. Garcias, au răspuns numeroaselor întrebări care s-au pus. Cei care pregătesc festivalul în R. F. Germană au anunțat, printre altele, că delegația din R. F. Germană la festival va prezenta la Viena un program cultural-național sub lozincă: „Demnitatea umană este în mîinile voastre”—după cuvintele poetului german Friedrich Schiller.

ALO? AICI LONDRA



În prezent, în Anglia, membrii comitetului tineretului englez pentru pregătirea festivalului și secretarul său, Colin Williams, participă la numeroase mitinguri în țară, la prezentarea filmului despre cel de-al VI-lea Festival și răspund la întrebările pe care le pun tinerii.

Au fost create mai multe comitete locale care iau numeroase inițiative. La Leeds, centru industrial, a fost prezentat un film dedicat Vienei.

Nouă asociații studențești de la Universitatea din Manchester, printre care asociațiile laburiștilor, liberalilor și comuniștilor, au sprijinit festivalul fără rezervă.

Astfel de exemple pot fi găsite în toate țările. În ceea ce privește Scoția, se poate spune de pe acum că tinerii în costumele naționale și cîntăreții din cimpoi nu vor lipsi de pe străzile Vienei în timpul festivalului. Minerii și muncitorii din uzine își aleg delegații pentru întîlnirile profesionale.

ALO? AICI Buenos-Aires...



Comitetul național pentru pregătirea festivalului din Argentina pregătește un turneu de fotbal cu participarea a 800 de echipe de amatori. Echipa care va cîștiga turneul se va întrece la Viena cu echipele de tineret ce vor participa la festival. Sînt prevăzute cîteva meciuri după festival în Italia și R. P. Ungară.

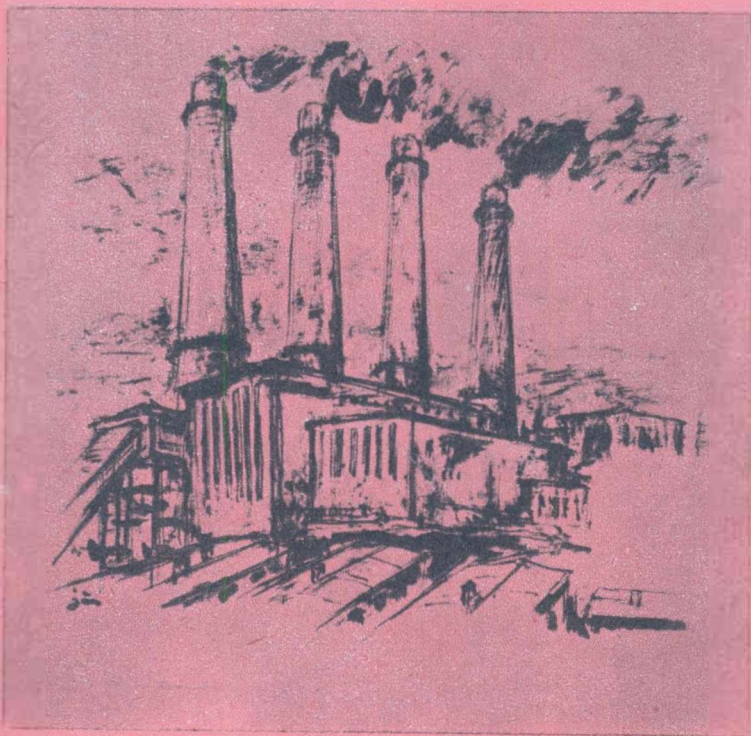
alo? AICI QUITO



Teatrul experimental al universității noastre va merge la Viena. De pe acum pregătim participarea Ecuadorului la întîlnirea cu echipele ce vor participa la Concursul internațional artistic.

TRATTENDORF

O realizare



a tineretului

De curând a avut loc la Rostock cea de-a 6-a adunare a Tineretului Liber German. Tineretul din Republica Democrată Germană a primit cu entuziasm mărețul program de construcție pentru anii ce vor veni și a făgăduit să contribuie din toate puterile sale la crearea unei vieți mai bogate, mai fericite. Pentru a răspunde elanului tineretului, în toate regiunile și circumscriptiile din R.D.G. vor fi încredințate tineretului numeroase șantiere. Publicăm mai jos un reportaj al corespondentei noastre Gisela Heller despre unul din aceste „șantiere ale tineretului”.

Acum 5 ani, la indicația P.S.U.G., s-a hotărât să se construiască la Trattendorf, lângă Spreewald, într-o regiune lăsată în părăsire de secole, cea mai mare centrală electrică din R.D.G. Toate drepturile și datoriile „matrimoniale” au fost încredințate Tineretului Liber German. I s-a adăugat o rudă puternică și influentă, Ministerul Construcției de Mașini Grele.

„Cea mai mare centrală electrică din R.D.G. va fi un șantier al tineretului! Veniți să ne ajutați!” La această chemare au răspuns 3.000 de tineri și tinere din toate regiunile republicii: studenți și cizmari, frizeri și tehnicieni, electricieni, lăcătuși și muncitori agricoli... Ce au găsit aici? Nisip și apă, mlaștini și păduri și ruinele triste ale unei vechi centrale electrice dinainte de război. Ce au adus tinerii? Cîte un rucsac, cîte un tîrnăcop și curajul de a învinge orice greutate. Ministerul Construcției de Mașini Grele a trimis muncitori experimentați, care și-au îndreptat atacul împotriva resturilor de cărămizi, beton și fier vechi. Abia dispăruseră norii de praf, și inginerii au și apărut pentru a da indicații pentru noua construcție. La cîteva pași în urma lor, șiruri de tineri au început să sape șanțurile pentru temelii.

S-a construit un orașel: barăci pentru tinerele fete, pentru băieți și conducere. Tinerii abia își permiteau cîte o pauză pentru a fuma o țigară. Ei și-au procurat aparate de radio, echipament sportiv și cărți. Au luptat împotriva dezordonaților, a leneșilor și bețivilor, împotriva acestor căutători de aur moderni — tristă moștenire a vechii ordini sociale —, care merg de la un șantier la altul pentru a profita.

Existau și experți bătrîni care spuneau: „Nu au nimic, nu știu nimic și vor să construiască o mare centrală electrică”; și cu ajutorul riglelor de calcul preziceau chiar ziua în care tinerii vor capitula în fața obstacolelor și greutăților ce li se ridică în față. Dar s-au înșelat, pentru că ei nu știau să lucreze decît cu cifre și logaritmi, nu cu entuziasmul și înflăcărarea membrilor organizației de tineret, care și-au dăruit toată puterea lor de muncă pentru cauza comună, atît de justă și de folositoare. Ei încurajau pe cei oboșiți, transformau pe dezordonați în adevărați tovarăși și îi alungau pe pesimiștii incurabili. Tinerii îndrăgiseră o lozincă ce devenise cuvînt înțrînat pe șantierul de la Trattendorf: „Nu este o rușine să nu știi ceva, dar este o rușine să nu vrei să știi!”. Ascultau cu atenție sfaturile muncitorilor vîrstnici specializați și își însușeau cunoștințele și îndemînarea lor, de la mecanicul de pe macara la instalatorul de conducte și la conducătorul dumperului. Învățau mecanismele fiecărei mașini noi, și le creștea inima cu fiecare conductă nouă pe care o realizau. Și erau o grămadă. După 5 ani de muncă, în întreaga întreprindere existau 1.000 km de conductă, ceea ce este aproape egal cu distanța dintre Berlin și Londra. Dar pînă la această realizare au avut de străbătut un drum lung. Mai întîi organizația Tineretului Liber German a întrebat pe toți săpătorii și cantonierii: „Cine vrea să devină mecanic?”. Și unii spuneau în glumă: „La ce bun, pentru că nu sînt mașini? Și cine știe dacă vor fi vreodată?”. Dar tovarășii din organizația Tineretului Liber German au spus: „E mai bine să existe mecanici fără mașini pentru moment decît mașini fără mecanici mai tîrziu!”. Și pesimiștii au trebuit să capituleze imediat, deoarece mașinile au sosit: instalațiile pentru cazane, condensatoarele, rezervoarele, turbinele.

Noii mecanici începură să lucreze cu un mare entuziasm, poate tocmai pentru a da o lecție pesimiștilor. Astfel, ei au reușit să pună în lucru împreună cu brigăzile de montaj la centrala cu presiune medie, care trebuia construită mai întîi, o turbină la fiecare 4 luni și un cazan la fiecare 5 luni. Mai tîrziu au venit aici vizitatori din cele 4 colțuri ale lumii — din Vietnam și Uniunea Sovietică, din Ungaria, Polonia, Cehoslovacia, China și Japonia. Experții japonezi întrebau mereu despre termenul pentru montaj și construcție, deoarece aveau impresia că erau înșelați. Un astfel de termen li se părea imposibil.

Cînd primele turbine au început să funcționeze nu erau hale pentru mașini. Au fost construite provizoriu din lemn un acoperiș și pereți laterali. Tinerii mecanici mînuiau scripetii și pîrghiile, îmbrăcați în salopete groase, vătuite. Vîntul sufla prin hale, aducînd zăpada, și genele și sprîncenele se acopereau de chiciură. În timpul dezghețului, din crăpăturile acoperișului se scurgeau șiroaie de apă, care ie curgeau pe ceafă. Dar turbinele funcționau, producînd energia atît de așteptată de industria în plină dezvoltare, ca și de gospodine.

„Am făgăduit guvernului că vom produce curent electric și ne vom ține făgăduiala. Este o chestiune de onoare” — spuneau tinerii. Și din ce în ce mai mult, „bătrîni” din centralele învechite din împrejurimi începeau să respecte entuziasmul tovarășilor tineri.

După o iarnă aspră a început dezghețul. Apele rîului Spree au spart digurile și au pătruns pînă în hala în care tinerii erau pe cale să monteze o pompă nouă. Ce era de făcut? Nu erau acolo decît cîteva ingineri de serviciu. Muncitorii erau plecați să-și petreacă timpul liber cu familiile lor, și tineretul se distra într-un sat din împrejurimi. Secretarul organizației de tineret se urcă într-un camion care adusesse în ajun pietriș și cărbune și se grăbi spre balul din satul vecin: „Ascultați — le spuse el băieților — apele Spreei amenință hala pompei”. Muzica încetă, tinerii se opriră zăpăciți, țînînd în brațe fetele cu obraji împurpurați de vîltoarea dansului. Peste o clipă, ei se urcară în camion, așa cum erau, îmbrăcați de duminică, și se întoarseră pe șantier. Li s-au adus repede hainele de protecție; înjurau, tunau și fulgerau, țirau saci de nisip și, după ce au trudit timp de 5 ore, apele au spart din nou zidurile de apărare. Au curs multe lacrimi

de furie și de desperare... dar trebuiau să salveze pompa... și din nou s-au năpustit înfuriați, înfruntând apele, și abia peste 12 ore au reușit să le stăpânească. Hala pompei era în afară de orice pericol.

Mai târziu, când pompa a început într-o zi să se împotrivescă fără motiv, mecanicul își mușcă buzele de ciudă. Căutând defectul cu înfrigurare, înfuriat, avertiză pompa: „Nu fă prostii! Nu poți să ne oprești tocmai tu, căreia noi ți-am salvat viața. Vezi că totul depinde de noi doi”. Și în curând a reușit să găsească defectul și să repare mașina.

Această strînsă legătură între om și mașină este tipică pentru Trattendorf.

Iată-l, de asemenea, pe Hans, înalt și slab, totdeauna puțin visător. Acum 5 ani a părăsit o lăcătușărie din Saxonia. A fost printre primii care s-au dus pe șantierul tineretului cu un rucsac în spate și un tîrnăcop. După terminarea lucrărilor de terasament a urmat cursurile școlii serale a întreprinderii. Acum este mecanic-șef. Soția lui, mică și plină de grație, este pasionată după chimie. Lucrează în laboratorul centralei. Hans și Ursel aveau amîndoi 18 ani cînd au venit pe șantier, cînd au făcut cunoștință. Au început mai întîi să se respecte, și apoi să se iubească. S-au căsătorit și s-au instalat într-un apartament cu două camere mobilate confortabil cu două scaune tapisate, sculpturi în lemn pe motive folclorice și un magnetofon. Ce mult se bucură seara cînd tovarășii din brigadă le vin în vizită și se cîntă muzică de dans care parcă „gîdilă picioarele”. Muzica de dans era marea lor pasiune. Și într-o bună zi a venit un profesor de muzică. Le-a vorbit despre muzica clasică, le-a dat explicații, exemple...

De atunci, printre benzile de magnetofon ale lui Hans se pot vedea, de exemplu, „Moldau” de Smetana și simfonia „Lumea nouă” de Dvorjak. El dă explicații oaspetelui care se minunează: după cum se știe, Dvorjak simțea o bucurie plină de naivitate în fața mașinilor cu aburi, a locomotivelor — și simfonia a 9-a este expresia acestor sentimente. Hans are aproape aceleași simțăminte cînd se află în mijlocul mașinilor, cînd pămîntul îi vibrează sub picioare: „Ce senzație impresionantă este aceea de a ști că noi, oamenii, niște pitici, în comparație cu turbinele gigantice, știm totuși să stăpînim energia lor imensă, cu ajutorul inteligenței noastre”.

Arno, mecanic-șef în hala turbinelor, are sentimente asemănătoare. Arno și Gisela sînt o pereche clasică de îndrăgostiți în întreprindere. El avea abia 18 ani cînd a venit pe șantier, ea avea 20. La țară, ea ștampila scrisorile la poștă. În fiecare săptămînă făcea același lucru. Trebuia să suporte toate glumele și suspinele clienților: „Faci numai de 5 ori «clic», și ești bogată”—spuneau unii. Acest fel de speranță și de bogăție nu reprezenta nici un fel de atracție pentru tînăra fată: „La ce bun să sperî că o căsuță și o grădină înseamnă fericirea?” — și-a spus ea și a răspuns la chemarea Tineretului Liber German, căci „energia electrică înseamnă bogăție pentru toți”. Voia să-și aducă contribuția și ea. Iată că aci și-a găsit fericirea. Arno este un tînăr vesel și, în același timp, de o seriozitate surprinzătoare pentru vîrsta lui. Desigur, el va merge în curînd la școala politehnică, de îndată ce va hotărî să se despartă de șantier, și pentru o anumită perioadă, și de Gisela. Scrie versuri pe ascuns nu numai despre Gisela, logodnica și tovarășa lui, ci și despre o altă tovarășă a lui credin-

cioasă, turbina, ca și versuri prin care mulțumește lui Ernst Thälmann și tuturor celor care s-au sacrificat pentru ca noi să trăim...

Pînă acum a scris pe ascuns, dar în curînd vor fi organizate la Trattendorf, ca și în alte întreprinderi mari, cercuri ale tinerilor scriitori, poeți și pictori începători. Oricît de stîngace ar fi aceste versuri, pentru că tînărul muncitor nu se pricepe încă la hexametri și pentametri, putem fi siguri de un lucru: ele valorează mai mult decît un sonet construit după toate regulile, dar care cîntă inferioritatea și joscicia omului.

Arno, Gisela, Hans și Ursel sînt cititori permanenți ai bogatei biblioteci din întreprindere. Odinioară, pe vremea cînd se săpau temeliele centralei cu presiune mijlocie denumită astăzi „centrala cea mică” (pentru că între timp au fost construite două centrale cu înaltă presiune care o depășesc cu mult), organizația Tineretului Liber German trimisese șantierului 4.000 de cărți pentru întemeierea unei biblioteci: cărți tehnice, romane, nuvele, poezii. Dar nu era nimeni printre tinerii voluntari care să poată să administreze acest tezaur. Soția șefului „serviciului muncii”, care lucrase la biroul unui avocat, a înregistrat și a numerotat cărțile, apoi a deschis biblioteca, reușind să facă față cu mult curaj asaltului tinerilor muncitori avizi de lectură, pînă cînd un bibliotecar de profesie a înlocuit-o. Tineretul Liber German a trimis, de asemenea, un antrenor și mult echipament sportiv, de la mănuși de box pînă la instalații pentru canotaj. Antrenorul era un bun sportiv, dar nu și un bun organizator. Din nou s-a găsit o femeie care duse o existență neobservată într-un birou prăfuit de administrație. Ea organizează diversele secții ale asociației sportive „Turbina” cu pricepere și un talent demne de remarcat...

Există și un club al tinerilor. Aci se întîlnesc inginerii și tehnicienii pentru schimb de experiență și discuții pasionante. Căci la ce servește să fii un hercule în teorie, dacă nu știi să acționezi imediat în practică, în cazul în care, să zicem, temperatura în hala cazanelor sau manometrele nu marchează presiunea dorită? Directorul lucrărilor de construcție de la Trattendorf, Bussennius, este unul dintre „bătrîni”. Venit de curînd de la academie, a trebuit să se ocupe de turbinele de 3.200 kW. Acum, tovarășii spun despre el că este un as. Vorbește cu un surfs binevoitor, adeseori mîndru, despre aceste turbine. La Trattendorf lucrează cu turbine de 25.000 kW. Numai una dintre ele poate produce energia necesară pentru un oraș de 180.000 de locuitori. Asemenea turbine funcționează la Trattendorf. De pe acum se ridică alături de această centrală, care va sărbători în curînd 5 ani de la inaugurare, o altă mare centrală electrică, sora ei: Lubbenau. Două dintre cele 7 coșuri sînt deja construite și mai mulți tineri cu experiență de la Trattendorf s-au dus la Lubbenau pentru a duce elanul „Șantierului tineretului” celorlalte centrale proiectate. Tinerii vorbesc cu un anumit respect despre turbinele de 50.000 kW și chiar de 100.000 kW, pe care le va avea Lubbenau. Apoi vor fi construite centralele din Vetschau, Forst, Baerwalde, una mai puternică decît cealaltă. Centrala electrică din Baerwalde, de exemplu, va fi începută în 1963 și va dispune de turbine de 200.000 kW. Tinerilor din Trattendorf li se oprește răsufierea cînd vorbesc despre aceasta... să conducă o astfel de mașină, să producă energie pentru uzinele chimice și siderurgice ale viitorului, iată la ce poate visa tineretul unui stat socialist...

CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU TINERI DIN R.D.G.?

Într-un parc din Havana unde s-a desfășurat o manifestație a tineretului din Cuba în sprijinul guvernului lui Fidel Castro



Î N C U B A:

ENTUZIASMUL LIBERTĂȚII

— Din 463.148 de case țărănești, 338.106 sînt construite din lemn și crengi de palmier, pe jos avînd pămînt bătătorit.

Revoluția se bucură de sprijinul a mii și mii de muncitori de la sate. Mai mult de 90% din efectivul armatei revoluționare era format din muncitori agricoli. Tineretul și muncitorii au participat activ la luptele care au avut loc. Mulți tineri se află în fruntea revoluției. În prezent, muncitorii agricoli, muncitorii de la orașe, tineretul — întregul popor al Cubei — vor să culegă roadele victoriei.

Primul pas al revoluției va fi reforma agrară, care a început să fie realizată înainte de căderea lui Batista în zonele eliberate de armata revoluționară. Reforma agrară va da pămînt la aproape 300.000 familii de țărani și va însemna o puternică măsură împotriva șomajului. Reforma agrară va duce, de asemenea, la înlăturarea puternicelor companii străine, care au acaparat pămîntul și mii de animale de tracțiune.

În legătură cu aceasta, Fidel Castro a spus că reforma agrară „se va lăsa de rezistența societății «United Fruit Company», dar, dacă interesele acesteia o vor împinge la măsuri de represalii, „vom găsi soluții, vom ști să acționăm“ și „dacă va trebui pentru aceasta să mergem în picioarele goale 20 de ani, o vom face așa cum strămoșii noștri, «mambizii», au luptat în picioarele goale timp de 10 ani“.

Construirea și apărarea industriei naționale, garantarea liber-

tăților democratice, acordarea de drepturi politice tineretului, desființarea discriminării rasiale, o profundă reformă universitară, alfabetizarea muncitorilor de la țară, creșterea nivelului de viață al muncitorilor, o politică externă independentă, — iată liniile generale ale principalelor obiective pe care le are revoluția din Cuba.

Poporul depune toate eforturile pentru realizarea acestor obiective. Sub stindardul acestor idei, se întărește unitatea organizațiilor de tineret. În timpul anilor grei de dictatură, tineretul din Cuba a cunoscut cît de prețioasă este cooperarea între organizațiile de tineret și cît de necesară e unitatea tineretului. În prezent, această unitate se reface în spiritul noilor scopuri revoluționare.

Toți conducătorii tineretului cu care am discutat ne-au părut conștienți de marile sarcini pe care organizațiile lor trebuie să le îndeplinească în prezent. Ei își dau seama că, așa cum spune Fidel Castro, „dușmanul veghează“, și că în Occident revoluția a fost condamnată „pentru că cei care o condamnău s-au gândit că vom emite legi revoluționare, care nu vor fi pe placul dușmanilor noștri interni atunci cînd ele vor fi aplicate“.

Întărirea prieteniei tineretului din lumea întreagă cu tineretul din Cuba și solidaritatea cu lupta lui sînt în prezent de o deosebită importanță.

de OTTO CEZAR VARGAS

Acest tanc a fost construit de muncitorii de la centrala de zahăr „Andreita“ pentru armata revoluționară



TINERETULUI DIN CUBA

Eroicului tineret din Cuba, care a luptat în anii dictaturii pentru libertate, în grupele de partizani, la orașe, în școli, în uzine și la țară, îi transmitem salutul nostru frățesc, felicitările noastre pentru victoria sa și cele mai bune urări în opera de reconstrucție democratică, pe care o desfășoară în prezent, alături de întregul popor.

Cele 85.000.000 de tineri membri ai Federației Mondiale a Tineretului Democrat, ca și ceilalți tineri din lumea întreagă, au fost alături de voi în lupta grea împotriva dictaturii și sînt alături de voi și acum, cînd poporul Cubei se pregătește să-și clădească o patrie așa cum a visat-o Martí.

Strîns unită, tîndra generație din întreaga lume va asigura pacea, libertatea și un viitor fericit.

Trăiască eroicului tineret al Cubei!

Trăiască prietenia, solidaritatea și ajutorul reciproc între tinerii din lumea întreagă!

BRUNO BERNINI
președinte al F.M.T.D.

NU ERA UN TANC DE TIP „SHERMANN“... DAR L-AU ARUNCAT ÎN AER

de Luis Mas Martin

De mai multe zile cucerisrăm localitatea Guiza. Maflo era încercută. Din Baire inamicii fugiseră. Dar comandamentul armatei lui Batista din Bayamo trimisese un detașament puternic de soldați pe șoseaua principală. Detașamentul era compus din mai multe camioane și tancuri.

De două zile, 2 tineri nu apărut agățați în vîrfurile tufe de „guira“, singurul arbore din împrejurimi, la cîtiva kilometri de Bayamo, pe aceeași șosea principală. Răspundeau pentru o bombă puternică de 250 de livre pe care avioanele tiranilor o pierduseră și care nu explodase. Bomba, așezată în calea detașamentului care avansa, era de fapt ca o mină. Tinerii Neno Gonzales și Rafael Torrez aveau 18 ani. Hotărîseră amîndoi să facă să explodeze bomba sub un tanc de tip „Shermann“.

Detașamentul trecu chiar pe locul din apropierea bombei. Nu venea însă nici un tanc „Shermann“. La o sută de metri, detașamentul se întoarse brusc și cei doi tineri se hotărîră să facă să explodeze bomba. În momentul în care forțele tiranilor treceau prin locul în care se afla bomba, ei au făcut atingerea între „cele“ două capete ale detonatorului.

Un camion cu soldați, un tanc mic și un alt vehicul au fost aruncate în aer. Alte care de luptă au fost incendiate. În convol s-au produs panice și dezordine. La o depărtare de numai 120 m de șosea, tinerii au coborît din copaci și s-au îndreptat spre niște trestii care se aflau cam la 500 m depărtare.

Avionul care însoțea detașamentul l-a mitraliat în tot timpul fugii. Soldații ce mai rămăseseră din convol l-au urmărit pe cei 2 tineri cu o ploaie de gloanțe. La un moment dat, extenuați, ei n-au mai putut alerga. Tînărul Neno Gonzales a fost împușcat în cap și a murit imediat. Rafael Torrez, cu pușca lui „San Cristobal“, a rezistat la zeci de soldați care veneau spre el. Singur, trăgînd gloanțe după gloanțe, el l-a ținut pe loc, pînă cînd a reușit să scape și să ajungă la trestii.

Soldații au continuat să-și descarcе armele în desă. Cînd Simon și eu însumi l-am întreat pe Rafael Torrez pe cine aștepta, el ne-a răspuns: „Pe inginer, ca să-mi dea o altă mină să mă duc împotriva dușmanului“.

Comandantul Ernesto Guevara despre festival:

„LANȚURILE CARE ERAU ÎMPOTRIVA PRIETENIEI AU FOST SFĂRÎMATE“

Un interviu pentru „Tineretul lumii“

„TINERETUL LUMII“: Care sînt problemele și ideile pe care le ridică, după părerea dv., cooperarea dintre organizațiile de tineret latino-americane?

D-I GUEVARA: Tineretul nu este izolat în fiecare țară. Tinerii s-au angajat în lupta pentru răsturnarea tiranilor din America. Entuziasmul tineretului din America Latină are idei înalțate.

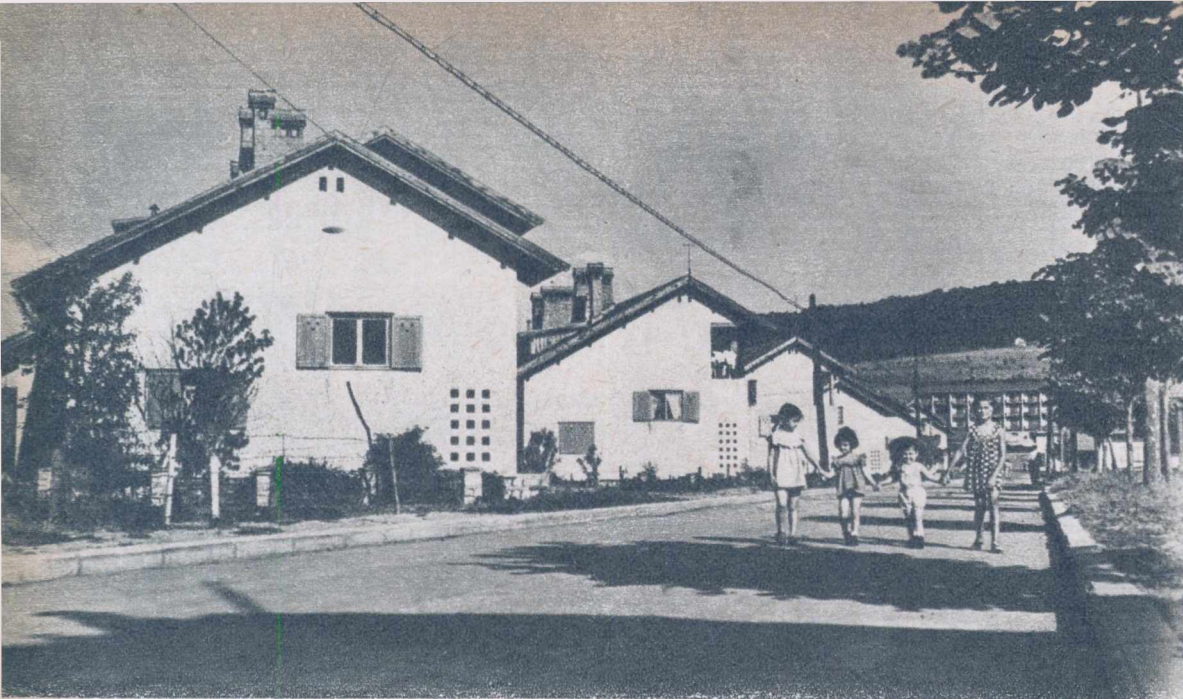
Împotriva agresiunilor grupurilor monopoliste, care ar vrea să înăbușe lupta poporului pentru libertate, este necesară unirea tuturor aceluia care vor să se elibereze. Tinerii participă activ la această luptă. Marile idealuri panamericane ale lui Bolivar, Martí și Sarmiento se vor putea realiza într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat dacă toți tinerii de pe continent își vor uni forțele în lupta comună.

„TINERETUL LUMII“: Ce credeți despre organizarea unui congres al tineretului latino-american, congres care să fie deschis tuturor organizațiilor de tineret din această parte a lumii, pregătit și realizat de către acestea?

D-I GUEVARA: Cred că este o măsură potrivită pentru realizarea dorințelor tuturor tinerilor americani de a se cunoaște mai bine, de a se întâlni și de a-și uni forțele în lupta pentru libertate, pentru pace în lumea întreagă și bunăstarea tuturor.

„TINERETUL LUMII“: Ce importanță are, după părerea dv., participarea tineretului latino-american la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie?

D-I GUEVARA: Importanța pe care o poate reprezenta aportul tineretului de pe continentul nostru în acest festival este că tînăra generație a Americii Latine va arăta cu acest prilej concepțiile și idealurile sale, care nu diferă de idealurile oricărui tînăr din lume. Festivalul are de asemenea a însemnătate simbolică: tineretul va arăta că nu fost sfărîmate lanțurile care împiedicau prietenia rodnică între tinerii din toate țările, că în prezent nu există nici o piedică în calea dezvoltării acestei prietenii.



1. Noi locuințe muncitorești în tinăra Hunedoară
2. O podoabă a noii Hunedoare — teatrul
3. ...iar aici se mai construiește încă...
4. Utemistul Dumitru Brujan, prim-topitor la oțelăria Martin nr. 1, este unul din fruntașii în muncă cunoscuți în întreaga Hunedoară

Tineretea Hunedoarei

Hunedoara este o localitate foarte tinăra. Importantul centru siderurgic al țării poartă în lung și-n lat pecetea noului, a prosperității. În timpul vechiului regim, Hunedoara era o oarecare urbe industrială — o așezare murdară, înghesuită între câteva străzi înguste — și avea câteva furnale mici prăpădite ce abia își trăgeau suflarea. Dar sînt ani de atunci.

În 1948 a început construcția noii Hunedoare. Au venit întii sute de tineri — brigadierii — și au pus cărămizile noii așezări: orașul muncitoresc. Apoi constructorii și montatorii s-au înmulțit. În vechiul combinat au început construcțiile unor mari obiective industriale. Intrînd astăzi în Hunedoara, panoramicul te fură și te atrage în toate părțile. După ce treci printr-un bazar al fierului și betonului, țevi, tuburi, cabluri, plăci — materialele viitoarelor construcții — vezi în stînga, pe deal, orașul nou. În dreapta, peste riul Cerna, combinatul. Coloși de metal străpung cerul cu coșurile lor, șantierelor se țin lanț cu marile instalații. Într-o parte a unei uriașe hale urie betonierele, iar în cealaltă parte scapără scînteii din blocurile incandescente, prinse de fălcile rotunde ale laminorului. Aici, deocamdată nu poți ști precis unde se termină siderurgia și unde încep construcțiile. Există o statistică a anilor și cifrelor. Ți-o poate spune în Hunedoara chiar și un pionier din clasa a VI-a elementară. În 1952 s-a inaugurat furnalul mecanizat 5-6. În 1954 au intrat în funcțiune termocentrala electrică și fabrica de aglomerare; în 1956 — furnalul de 700 mc și prima baterie cocschimică; în 1957 — a doua baterie și oțelăria electrică; în 1958 — cele 3 cuptoare Siemens-Martin de 185 de tone fiecare. De 3 ori a devenit mai mare în 1958 față de 1950 producția globală.

Am văzut instalațiile noilor furnale. Pe estacade de metal urcă singure vagonete cu cocs și minereu. Macarale uriașe manevrează oalele și jgheburile de turnare, iar la gura furnalelor stau pregătite

mașinile de spart șticul. Totul se dirijează prin butoane dintr-o încăpere curată cu geamuri mari. Oamenii din încăpere sînt tineri — vîrsta medie 23 de ani.

Am trecut prin oțelăria nouă. Băieții, cu șepcile trase pe ochi, aruncau un fel de praf în cuptor. După ce lopata era golită, fiecare ducea la înălțimea feței brațul, ca să se apere de dogoarea ce aurise



toată hala. Operația se desfășura într-un du-te-vino continuu. Tinărul inginer Kraft Natan mi-a explicat despre ce este vorba. Peste cărămida din vatră se aruncă magnetită granulată, care, topindu-se și umplînd resturile dintre cărămizi, va forma un strat gros pentru uzură. Dacă operația aceasta este bine executată, cuptorul va funcționa ireproșabil cîțiva ani în șir.

Natan are 20 și ceva de ani. După ultima vacanță de la facultate a venit direct la Hunedoara. A început cu diverse funcții și a ajuns astăzi în cea de șef-adjunct al unei oțelării. Lîngă el, examinînd din cînd în cînd prin sticla colorată procesul de topire al magnetitei, se află un alt tinăr. Se numește Ștefan Tripsa și e maistru principal.

La un moment dat, lîngă cei doi tineri care dirijau procesul teribil al focului a apărut directorul

general al combinatului. I-a întrebat cum merge cu așezarea magnetitei și în cît timp cred ei să se va termina operația. Chiar așa i-a întrebat în cît timp cred ei...

Așadar, procesul foarte complicat și de mare răspundere al dării în funcțiune a unui cuptor a fost incredințat unor tineri. Ei sînt aceia care își spun părerea dacă e bine așa sau altfel. și-o spun cu competență.

În altă secție l-am văzut pe tinărul prim-oțel Șerban Dumitru împreună cu echipa sa. Acela, el va da peste planul de producție 2.000 tone de oțel. Șerban a fost de părere că în întrecere cu siderurgiștii reșițeni, echipa sa trebuie să elaboreze cît mai multe șarje rapide. Și acum s-a luat toate măsurile în secție, iar oțelării în vîrsta să înscrie pe panoul realizărilor numărul șarjelor rapide.

Alături de ultima oțelărie începe lanțul furnalelor. Ion Bartoc, de la furnalul tineretului, a dat





la februarie producția record de fontă. Termocentralei care dă abur și energie electrică uriașelor canisme i se spune secția tineretului. Vechii gardieri de acum câțiva ani sînt operatori și peceeri la tablourile de comandă. Peste tot ai să întâlnești lângă agregate cîțiva tîntre constructorii de odinioară. Peste tot ai să întâlnești tineri. Au griji multe — grijile uriașului combinat și ale construcțiilor actuale. Au însă și alți și de altă natură. Am citit în ziarul local: „Familia furnalistului Stan Aurel s-a mutat în cartierul 4 B”. Pe altă pagină o știre: „1912 artamente și 187 de garsoniere a dat pînă acum cartierul 4 de construcții siderurgicilor”. Și dacă întrebi orașul muncitoresc ai să vezi că majoritatea artamentelor au stăpîni tineri. Unul e Vasile Iordan, inginer la bluming, altul e furnalistul

Ion Biltea. La o poartă pe strada 23 August am văzut un cărucior pentru copii, iar la alta o motocicletă.

La secția de învățămînt a combinatului căpătase următoarea informație: în 1958 în întreprindere s-au calificat prin școlile ei 901 tineri. Pe cheltuielile combinatului, în același an au învățat la școlile de maștri și ingineri 82 de tineri.

Iar cînd nu lucrează și nu învață, tinerii vin la club. La club face repetiție echipa de teatru de amatori. Există un cînaclu literar, se încing dansuri. Copiii muncitorilor învață baletul, iar iubitorii de artă plastică au un cerc al lor. La club l-am întâlnit pe Fekete Nazaret, un tîntăr zidar, pasionat după cuptoare, pictură și muzică, l-am cunoscut pe Mișu Iordache, cocserist și o mare speranță a echipei de teatru de amatori.

Am auzit-o la club pe operatoarea Tincuța Spătaru citindu-și creațiile literare. Pe mulți dintre siderurgicști i-am găsit într-o seară la repetiții în orchestra simfonică a combinatului. În altă seară i-am găsit la teatrul cel nou din Hunedoara (în arhitectura căruia ai să vezi îmbinarea stilului modern cu tradiția artei decorative populare). Scriitorii Nicolae Deleanu, George Dan și Francisc Munteanu țineau un colocviu cu cititorii. Plecînd de la teatru, am trecut pe lângă grupul sanitar și centrul școlar. Noul oraș era scaldat în lumină, combinatul arunca spre cer văpăi roșiatice, iar undeva departe se descărca zgura incandescentă — pretutindeni erau viață și energie. Înfățișarea aceasta plină de vigoare se potrivea bine tinereții Hunedoarei.

VICTOR CONSTANTINESCU



MANOLIS GLEZOS TREBUIE SĂ FIE PUS ÎN LIBERTATE!

Acum 18 ani, în noaptea de 30 mai 1941, Manolis Glezos, în vîrstă de 19 ani, student la Școala de înalte studii comerciale, s-a urcat pe Acropole și, fără să se teamă de vreun pericol, a smuls drapelul nazist, l-a călcat în picioare și l-a sfîșiat.

Această faptă eroică a produs un mare entuziasm în mijlocul maselor populare din Grecia ocupată și a provocat panică printre cotropitorii nazişti. Ei au publicat un comunicat special, prin care făptașul era condamnat la moarte. Naziștii nu au reușit însă să ducă pînă la capăt amenințarea. Manolis Glezos și-a consacrat toate eforturile luptei pentru eliberarea națională și a devenit unul dintre cei mai buni luptători din rezistență.

După eliberare, cînd s-a aflat cine a fost acela care făcuse acest act de eroism, poporul, tineretul din Grecia și opinia publică mondială i-au dat numele de „Eroul de pe Acropole”.

În cursul anilor tulburi care au urmat, Manolis Glezos a fost condamnat la moarte pentru activitatea sa politică și a fost întemnițat în perioada 1948—1954. Dar eroul național a fost salvat datorită opiniei publice grecești și mondiale și repus în libertate. La 5 decembrie 1958 a fost din nou arestat. La cea de-a 18-a aniversare a faptei lui eroice, Manolis Glezos se află din nou în închisoare. Dar pentru poporul și tineretul din Grecia și pentru opinia publică mondială, Manolis Glezos este un simbol al eroismului. Pentru aceasta, organizații naționale și internaționale, personalități eminente din lumea întreagă și-au ridicat glasul și vor face tot posibilul pentru a-l salva și elibera pe Manolis Glezos, simbol al rezistenței împotriva fascismului.

TINERI, CUM TRĂIȚI?

Aceasta era întrebarea pe care o puneam în numărul precedent, deschizînd o anchetă în spiritul pregătirilor în vederea celei de-a V-a Adunări a organizațiilor membre ale F.M.T.D., ce se va desfășura la Praga în luna august, avînd la al doilea punct al ordinii de zi dezbaterile problemelor economice și sociale ale tineretului.

Fiecare înțelege importanța pe care o prezintă o asemenea dezbateră într-o lume în plină evoluție, în care tineretul are de rezolvat probleme de mare amploare pentru a-și îmbunătăți neconținut nivelul de viață în țările socialiste sau pentru a face față adeseori plăgii șomajului în țările capitaliste.

Adunarea va discuta toate aceste probleme, și ancheta noastră aruncă o privire asupra unor aspecte din cîteva țări.

Deschizînd această anchetă, am dat cuvîntul organizațiilor membre ale F.M.T.D. din Suedia și din Madagascar.

Continuăm astăzi ancheta noastră pe plan mondial.

N O R V E G I A

În această iarnă, șomajul a atins punctul culminant după cel de-al doilea război mondial: s-au înregistrat 50.000 de șomeri. În plus, mai multe mii de muncitori sînt condamnați la șomaj parțial sau nu au decît o slujbă provizorie. Aceasta este situația care reaminteste marea criză din 1930.

Directorul Oficiului muncii a constatat că o mare parte a tineretului riscă să rămînă fără slujbă. Or, acest pericol a devenit realitate, îndeosebi în regiunile din nord, unde industria este puțin dezvoltată. Tinerii angajați recent sînt primii care sînt concediați cînd se procedează la o reducere a personalului în întreprinderi. Pe de altă parte, mii de tineri apar în fiecare an pe piața mîinii de lucru. Această tendință se va accentua încă în viitorul apropiat.

NU SÎNT LOCURI ÎN ȘCOLI

În prezent, o treime din tinerii care doresc să frecventeze o școală profesională nu pot fi admiși din lipsă de locuri. Nefiind elaborat nici un plan pentru lărgirea rețelei școlilor de pregătire profesională, trebuie să ne așteptăm ca o parte tot mai mare a tineretului să fie în imposibilitate de a urma școli profesionale.

În universități și școli superioare se pot observa aceleași simptome: nu există destule locuri pentru candidați. Acest fapt este de netăgăduit. Tinerii muncitori nu au decît șanse foarte slabe de a fi admiși în învățămîntul superior, din cauza situației lor materiale care nu le permite acoperirea cheltuielilor pentru studii. În prezent, din totalul studenților numai 9% provin din clasa muncitoare.

VIAȚA ESTE FOARTE GREA

În ultimul an, salariile reale au scăzut cu 2% din cauza creșterii prețurilor. În anul trecut

salariile tinerilor nu se ridicau decît la 50% din salariile muncitorilor adulți. Totuși, prețurile articolelor de consum, indispensabile tinerilor ca și adulților, sînt aceleași pentru toată lumea. Salariile tinerilor au scăzut nu numai în raport cu nivelul prețurilor, ci și în raport cu salariile muncitorilor adulți. Cei care cîștigă sînt marii monopolişti, al căror profit a depășit de mult limita de 6% fixată de guvern!

Se poate deci constata că tineretul din Norvegia se găsește în fața unor probleme economice și sociale care, pentru a fi soluționate, îi cer o contribuție activă.

PER SVENDSEN
președintele Uniunii Tineretului
Comunist din Norvegia

ȘOMAJUL
face
RAVAGII

PRIMUL CUVÎNT ITALIAN PE CARE L-AM INVĂȚAT



Mucchi: Femei la lucru

„disoccupati!”

NOTE DE CĂLĂTORIE DIN ITALIA DE MARCEL PEYRENET

Roma strălucește sub soarele de vară. Șarete mici țărănești cu roate înalte acoperite cu desene multicolore, trase de cai împodobiți, aduc la târgurile de la periferie încărcături de trifandale. Pe cîmpia romană, scaldată de o lumină proprie operelor lui Michel Angelo, ruinele trecutului privesc peste cîmpii ca niște paznici seculari.

Ești atras de pitorescul și frumusețea locurilor. Dar primul cuvînt pe care-l înveți are un conținut dramatic: „disoccupati”, care înseamnă „șomeri”. Acest cuvînt italian îl întâlnești la tot pasul. Îndată ce pui piciorul pe pămîntul Italiei, venind cu trenul, cu avionul sau autocarul, șomerii sînt lingă tine pentru a-ți oferi serviciile lor. Vreți un hotel? Vă vor conduce acolo. Vreți un taxi? Ei îl vor tocmi. Bagajele? Ei le vor căra.

RĂSPUNSUL UNUI TÎNĂR ITALIAN DIN CINCI

Cifrele ne arată cît de puternică este această dramă chiar pentru tinerii care găsesc temporar o slujbă, dar pe care problema posibilității de a munci îi îngrijorează permanent. Un sondaj făcut recent în rîndurile tineretului italian, de către un grup de pe lingă cercurile guvernamentale, arată că, deși numai 7% dintre tinerii care au fost întrebați erau șomeri, la întrebarea: „Care este problema cea mai importantă și mai urgentă căreia trebuie să-i faceți față în prezent?”, 20% dintre tineri au răspuns: „Să găsim de lucru”.

Ce va fi miine este problema care preocupă pe un tînăr italian din cinci.

PENTRU FIECARE POST DE EDUCATOR SÎNT 14 CANDI- DAȚI

Am văzut adeseori în filmele italiene șiruri de șomeri la poarta uzinelor și birourilor de plasare. Acum cîteva luni, italienii din Roma și din provincie au fost martorii unui asemenea spectacol trist: numeroși educatori făceau coadă în fața birourilor de plasare pentru a căpăta de lucru. Aceștia sînt șomerii intelectuali.

Statul italian a avut nevoie de 8.000 de învățători și învățătoare. S-au prezentat 150.000 de candidați. Sînt oare prea mulți educatori? Nu. La Roma lipsesc 3.000 pînă la 3.500 de clase. Numai în capitală, pentru 700 de posturi vacante existau 12.000 de candidați.

500.000 DE TINERI ȘOMERI

O ilustrație din săptămînalul pentru tineret „Nuove generazioni” reprezintă un tînăr stînd pe o bancă cu coatele pe genunchi, citind într-un ziar următoarele cifre: în 1955—510.137 de tineri șomeri, în 1956—514.396, în 1957—526.834, în 1958—553.988.

500.000 de tineri șomeri. Și ce va fi în viitor judecînd după numărul lor, ce se mărește în fiecare zi!

DEȘFIINȚAREA „RAMURILOR INUTILE”

Un tînăr statistician democrat-creștin explică cu însuflețire: „Țara noastră intră în piața comună. Astfel vom cîștiga mult, dar trebuie înainte de toate să desființăm ramurile inutile”.

Pentru el, așa ceva nu este o operație dificilă. Muncitorii concediați din uzirele închise ale „ramurilor inutile”, neproductive, ar găsi o nouă muncă în viitoarele uzine pe care capitaliștii străini le-ar construi în Italia.

Deocamdată au început închiderea uzinelor și concedierile. Unde vor merge muncitorii din aceste „ramuri inutile” pînă cînd vor fi construite uzinele pe care economiștii capitaliști nu se grăbesc să le proiecteze. Ce vor face cele 2.000.000 de șomeri?

Un puternic avertisment în această privință a fost dat în februarie anul trecut de catastrofa de la Borinage (Belgia). Minele din această regiune, care folosesc mulți emigranți italieni, au fost închise printr-o hotărîre a „pieței comune”. Minerii italieni, izgoniți din patria lor din cauza mizeriei, au găsit astfel o situație și mai grea aici.

ȘOMAJUL LATENT

Pe lingă cele 2.000.000 de șomeri, trebuie să adăugăm ceea ce economista italiană Vera Lutz numește șomaj latent. El îi lovește pe ucenici.

Ucenicia a devenit în realitate o formă de muncă pentru un salariu redus. Tinerii lucrează fără să urmeze o școală profesională, pentru un salariu foarte mic. Durata uceniciei se prelungește mai mult decît este prevăzută, și adeseori, la sfîrșitul uceniciei, în loc să intre în producție, acești tineri sînt concediați și sînt angajați alți ucenici.

O asemenea situație are, desigur, urmări grave asupra salariilor. Există discriminări față de tineret ca și încercări de a învenina relațiile dintre tineri și muncitorii mai în vîrstă. Totuși tineretul italian nu vrea să accepte șomajul ca o amenințare permanentă ce plutește deasupra muncii lui de zi cu zi. Cînd uzina „Galileo”, din nordul Italiei, a fost închisă, au avut loc mari manifestații, în semn de solidaritate cu muncitorii concediați, care luptau pentru a nu-și pierde piinea. Chiar și

studentii și elevii au participat adeseori împreună cu profesorii lor la aceste acțiuni. Sindicatele și organizațiile de tineret acționează pentru obținerea revendicărilor ucenicilor, muncitorilor și șomerilor. În prezent, ei cer deosebi să nu fie aplicată „piața comună”.

Tineretul italian este moștenitorul unui trecut glorios și al unei civilizații vechi. Pămîntul Italiei este presărat cu vestigiile istoriei. Soarele și cîntecele nu le oferă însă tinerilor italieni nici piine, nici de lucru. Tineretul trebuie să lupte pentru a-și asigura un viitor fericit.

Renato Guttuso: Muncitor agricol sicilian



Trebuie de la început să vă spun că, datorită cadrului restrâns al acestui articol, nu voi putea să mă refer decât la câteva probleme.

Polonia este o țară care construiește socialismul, și aceasta influențează în mod hotărâtor asupra situației tinerei generații. În raport cu perioada dinainte de război, când tinerii, vorbind despre ei, spuneau că „erau o generație tragică“, această situație s-a schimbat radical.

Aceasta se datorește instaurării puterii populare în Polonia și efortului uriaș al întregii societăți pentru construirea socialismului, la care tinăra generație își aduce contribuția sa.

În prezent, în fața tineretului nostru se află în primul rând datoria patriotică de a participa la opera de dezvoltare a economiei naționale și de construire a socialismului. Viitorul nostru depinde de noi înșine.

Echipe formate din tineri muncitori lucrează în numeroase întreprinderi industriale din Polonia. Am organizat, de asemenea, brigăzi voluntare de muncă ale uniunii noastre, care pe de o parte vin în ajutorul statului în construirea și dezvoltarea obiectivelor industriale, iar pe de altă parte oferă tinerilor posibilitatea de a câștiga o calificare profesională.

În Polonia se desfășoară o amplă discuție asupra sistemului de învățământ. Sintem de părere că sînt multe de schimbat în acest sistem, pentru ca el să corespundă necesităților epocii noastre și pentru a se garanta o legătură strînsă cu viața și practica. Cerem îndeosebi învățământ general obligatoriu de 9 ani — cu recomandarea ca ultimii 2 ani de studiu să fie consacrați învățării unei meserii sau pregătirii pentru agricultură.

Un număr de 600 de elevi studiază la Școala tehnică de construcții de automobile din R.P. Polonă. Această școală are 3 cursuri de specializare, și anume: construcții de automobile, lucrarea metalelor și cursul de tăiere a metalelor. În fotografie: un grup de elevi sub îndrumarea unui profesor într-unul din atelierele școlii



TINERI, CUM TRAIȚI?

POLOŢIA

TINERETUL NOSTRU PARTICIPĂ ACTIV LA VIAȚA ȚĂRII

În ceea ce privește școlile din rețeaua învățămîntului primar și secundar, se pune problema prelungirii duratei studiilor de la 11 la 12 ani, procedîndu-se în același timp la o revizuire a programelor, în sensul unei mai mari politehizării a învățămîntului. Ne pronunțăm, de asemenea, pentru un sistem care să favorizeze intrarea în învățămîntul superior a acelor candidați care după ce și-au terminat studiile secundare au făcut și un stagiu în producție. Este evident că majoritatea schimbărilor vor depinde de existența unei baze materiale potrivite și a unui număr suficient de cadre pedagogice. Pentru a arăta cît este de urgentă această problemă în Polonia, e suficient să arătăm că problema centrală care va fi dezbătută cu prilejul sărbătoririi milenarului statului polonez, ce va avea loc în curînd, este aceea a construirii de școli. A fost lansată de altfel lozincă „1.000 de școli pentru milenar“.

În ultimele luni, în țara noastră s-au luat noi măsuri esențiale în sistemul de angajare, de salarizare și de pregătire profesională a tineretului muncitor. Sensul general al acestor reforme merge în direcția creșterii exigențelor în ceea ce privește calificarea profesională a tinerilor muncitori, precum și în direcția creării unor condiții mai bune pentru îmbunătățirea și creșterea calificării tineretului. Hotărârile luate de partid și de guvern impun în acest domeniu obligații serioase pentru ministere și conducerea întreprinderilor. În prezent ne concentrăm toate eforturile pentru a ajuta ca legile și dispozițiile să fie aplicate în practică.

În vederea îmbunătățirii calificării profesionale a tinerilor muncitori și pentru creșterea posibilităților lor de specializare, o deosebită importanță se acordă strînsei colaborări cu cadrele de conducere, cu inginerii și tehnicienii, precum și cu muncitorii vîrstnici cu experiență.

Este foarte îmbucurător că în țara noastră în ultimul timp se remarcă o afuență foarte mare a tineretului din școli pentru învățarea unei meserii temeinice. Totuși, mai este mult de făcut.

Problema participării tinerilor la gospodărirea țării este de o importanță capitală. Avem reprezentanții noștri atît în Dietă cît și în diferitele verigi ale consiliilor poporului. Organizația noastră se străduiește să-i ajute în rezolvarea sarcinilor pe care le primesc.

Întrucît sarcina noastră este înainte de toate de a activa în rîndurile tineretului muncitoresc, noi colaborăm strîns cu sindicatele. Considerăm, de asemenea, ca foarte importantă problema asigurării pentru tineret a unor condiții de odihnă dintre cele mai bune.

Eforturile depuse de stat în acest domeniu cer să fie completate prin inițiativa obștească și a tineretului. Pentru acest motiv deschidem cluburi ale tinerilor și organizăm numeroase și diverse activități, ca, de exemplu: tabere de vacanță, excursii turistice, întîlniri, discuții etc.

Uniunea noastră vrea să învețe pe membrii ei să trăiască cît mai bine, mai interesant, pe calea autoeducației și pe cea a unei activități în colectiv.

Dezvoltarea impetuoasă a civilizației ne pune mereu în fața unor probleme noi. Ca activiști ai tineretului, nu putem trece peste aceste probleme, căci numai participînd la rezolvarea lor vom fi folositori. De aceea cred că inițiativa redacției „Tineretul lumii“, care are drept scop lărgirea acestei discuții, are un merit deosebit.

MARIAN RENKE

prim-secretar al Comitetului Central
al Uniunii Tineretului Socialist din Polonia



COLOCVIU

despre

PRIETENIE

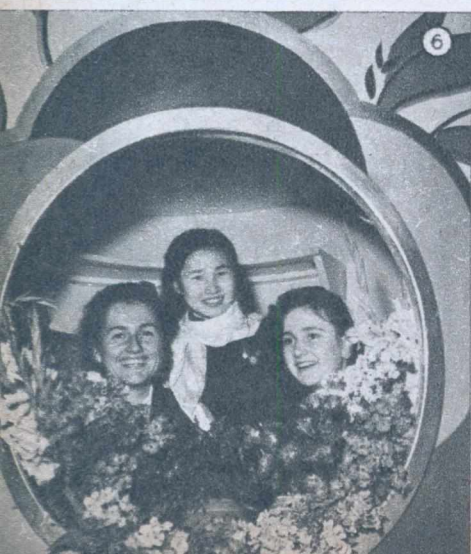
amintiri din

*zilele Festivalului
de la Moscova*

Au trecut săptămânile, lunile, au trecut aproape doi ani, dar amintirile din zilele Festivalului de la Moscova și-au păstrat prospețimea. Ele trăiesc în ungherele sufletului, sînt mereu prezente în memorie. Amintirile se înnoadă, iar semnificațiile ample ale măreței sărbători tinerești își recapătă contururile precise.

Parcă mă văd în primele zile la Moscova. Eram deocamdată prizo-

nierul emoției. Priveam bulevardele largi, arhitectura inasivă, de o sobrietate ce se impunea, mă fermeca palatul subpămîntean al metroului. Moscova, orașul pe care l-au cîntat poeții cu atîta căldură, îl captiva pe tînărul ce-l vedea înțîia oară în viață. De fapt, într-un fel este impropriu spus „întîia oară în viață”. Moscova îmi era totuși familiară. Liniile zidurilor Kremlinului, mausoleul,



Piața Roșie, cetatea universitară de pe colinele Lenin le-am văzut de mii de ori în fotografii sau pe ecrane. Le cunoșteam, și confruntarea cu realitatea îmi producea senzația revederii. Cîteva zile au fost suficiente ca să devin un veritabil moscovit! Dimensiunile uriașe ale orașului nu mă mai intimidau. Aveam un tezaur verbal — prinsesem cîteva duzine de cuvinte în rusește — și mă puteam descurca cu siguranță. De altfel, dacă eșuam în conversațiile în rusește, mulțimea nesfîrșită a ghizilor amatori ne scoteau din impas cu ajutorul unui vocabular „multinațional”, în care un loc important îl ocupau gesturile, a cărui eficiență o garantez...

Deci festivalul a însemnat în primul rînd întîlnirea cu minunata Moscova, oraș al gloriei comuniste. Prezența pe meleagurile sovietice prilejuia totodată un fertil contact cu tînăra generație a primului stat socialist. E imposibil să uiți figurile de comsomoliști pe care i-ai întîlnit. Încă înainte de a ajunge la Moscova, de-a lungul a sute de kilometri, pretutindeni unde am poposit am simțit pulsația inimii calde a tineretului sovietic. La Kiev sau în zeci de localități al căror nume nu l-am înregistrat, ne-a întîmpinat aceeași priveliște — o mulțime entuziasată de tineri și vîrstnici cu flori și fanfare, cu zîmbete dăruite cu generozitate, cu veșnica întrebare:

— Romîni? Da... Frații noștri...

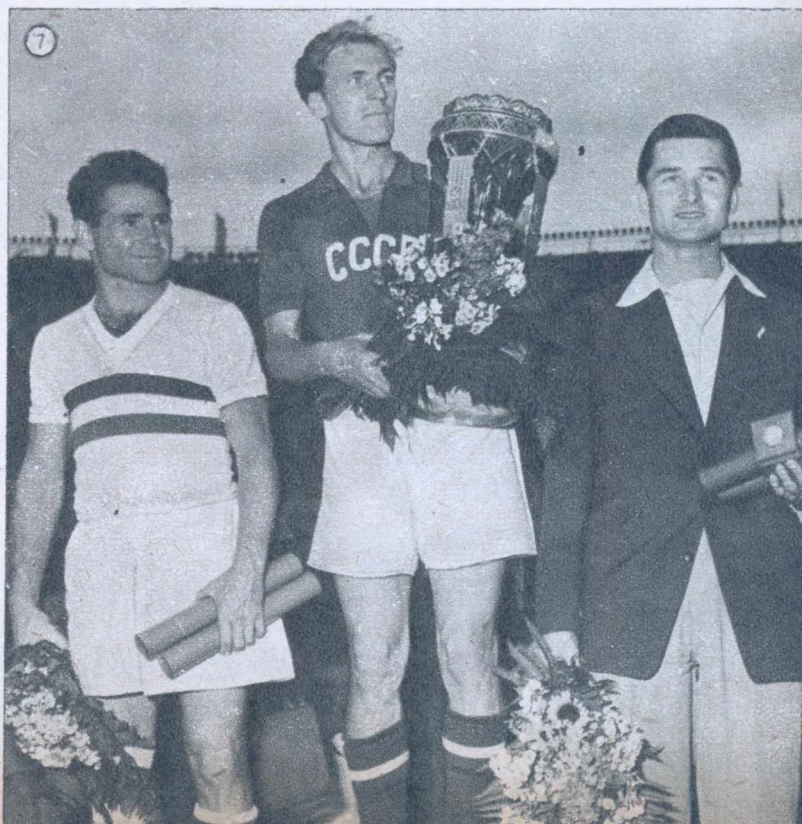
Și într-adevăr ne-am simțit ca printre frați. Îi mărturiseam aceasta lui Viktor Levstigneev, secretar de Comsomol la Uzina „Kirov” din Leningrad, și el delegat la festival. El îmi spunea:

— E firesc. Ne unește nu numai tineretea noastră, ci și idealurile pentru care luptăm, cărora le dedicăm tot ce avem mai bun în noi...

Chipul tinerilor sovietici îl voi păstra mereu în amintire. Nu-i voi putea uita pe sutele de băieți și fete din Moscova care, într-unul din marile parcuri ale orașului, învățau de la artiștii noștri „Perișița”. Dar mai e și altceva dincolo de această manifestare. Mă impresiona în mod deosebit setea tineretului sovietic de a cunoaște viața Romîniei. La o manifestare în cinstea tineretului român, am stat de vorbă cu studenta Natalia Litnikova. Era o adevărată enciclopedie în materie de cunoștințe despre România.

Festivalul înseamnă însă un nesfîrșit colocviu despre prietenie. Un colocviu ce elimină pretențiile protocolare, ce apropie inimile tineresti, ce deschide punți trainice între tineri ce trăiesc la sute și mii de kilometri depărtare. Cunoștințele se realizează neobișnuit de

simplic. Un autograf, un schimb de insigne, două-trei gesturi mimate atunci cînd cunoștințele în materie de limbi străine lipsesc, și o prietenie se naște. Am cunoscut o mulțime de tineri. Un carnetel cu scoarțele roșii cuprinde în paginile lui zeci de nume, de adrese. La festival domnește voia bună, petreci, te distrezi. Însă tineretul nu poate uita nici un moment marile probleme ale vremii noastre, nu poate să uite imperatiile timpului. Întîlnirile între diferite delegații — și delegația noastră a avut numeroase întîlniri de acest fel — prilejuiește o fructuoasă cunoaștere reciprocă. Un tînăr din Africa Neagră, Thian Abdon, admira frumusețea cîntecelor noastre populare, dar gîndurile-i zburau către patria sa, către satele sărace de negri înecate în mizerie și ignoranță. El mărturisea proaspă-



tului său prieten român că tineretul din Africa nu va cunoaște odihnă pînă în clipa în care continentul negru nu va fi în sîrșit liber. Nu era vorba doar de simple declarații. Dacă vreți, această declarație era

un prolog — prologul unei discuții ample ce avea să pună în relief realitatea socială, forțele politice, evenimentele de prim-ordin din Africa Neagră. Apoi tînărul român i-a povestit interlocutorului său despre saltul uriaș pe care România l-a înregistrat într-o etapă istorică scurtă. Curiozitatea negrului îl incită la întrebări, discuția continuă, și, la capătul ei, un schimb de adrese pecetluite nu numai o proaspătă prietenie,

ci și angajamentul unei corespondențe ce nu se va curma.

La balul de la Kremlin, în vîltoarea dansului, m-am lovit involuntar de un tînăr italian. Cîteva amabilități schimbate în chip de scuză, apoi prezentările, și iată-ne împreună stînd de vorbă. Schimbăm impresii despre minunatul balet rus, admirăm muzica tadjică, discutăm despre preocupările noastre. Aldo fusese partizan. Ținuse arma în mînă atunci cînd fasciștii i-au cotoplit țara, iar acum activează în mișcarea de luptă pentru pace, împotriva noilor ocupanți — cei americani. Cu o maturitate ce mă impresiona, Aldo îmi vorbea despre răspunderea pe care tineretul o are în apărarea păcii, despre faptul că tînăra generație nu poate sta impasibilă la orîrile pe care le pregătesc guvernării unor țări occidentale, că ea trebuie să ia



atitudine chiar și în cele mai dificile momente. Îmi vorbea pasionat, gesticula, simțeam cum fiecare cuvînt pornește din adîncul sufletului său.

Întîlnirile între tineri, discuțiile prietenești, schimburile de opinii sînt fructuoase chiar și atunci cînd pe parcurs se vădesc păreri ce nu concordă. La festival, tinerii de diferite profesii s-au întîlnit în cadrul unor manifestări speciale — ziarisții, medicii, arhitecții, chimiștii, muncitorii, artiștii... Dar toate aceste manifestări au cimentat prietenia tineretului, bazată pe platforma comună a luptei pentru pace.

Mi-aduc aminte de ziua în care ne-am despărțit de Moscova. Era nu numai regretul de a părăsi un oraș pe care-l iubeam, care ne devenise familiar, ci și regretul de a ne despărți de proaspeții noștri prieteni. Prietenii născute atunci s-au păstrat, au înfruntat vremea și distanțele, s-au dovedit trainice. O parte dintre cei ce au fost la Moscova se vor întîlni la Viena. Prietenia tineretului lumii continuă și se întărește în numele cauzei păcii, al progresului. Pregătirile în vederea Festivalului de la Viena, care se desfășoară în lumea întregă, sînt o cheazăie în această privință.

Tineretul lumii este prezent la datorie. El veghează în apărarea păcii. La Viena, glasul său va răsuna încă o dată pentru pace.

EUGENIU OBREA



1 — Pe Lujniki, în ziua deschiderii festivalului...

2 — Frumusețe, grație, măiestrie... Dansurile populare românești au cunoscut un frumos succes.

3 — Pe stadionul Lujniki defilează reprezentanții tineretului sovietic...

4 — Grădina prieteniei. Vor trece ani, dar pomii plantați aici vor aminti despre prietenia tineretului lumii...

5 — Întîlnire cu tineri din Africa Neagră, la cantonamentul delegației române.

6 — Ziua tinerelor fete a însemnat un minunat prilej de cunoaștere reciprocă.

7 — Sportivii sovietici și-au afirmat superioritatea în cadrul jocurilor sportive prietenești ale festivalului...

8 — Prietenie.

9 — „Să nu se mai repete Hiroșima“, cer tinerii japonezi.

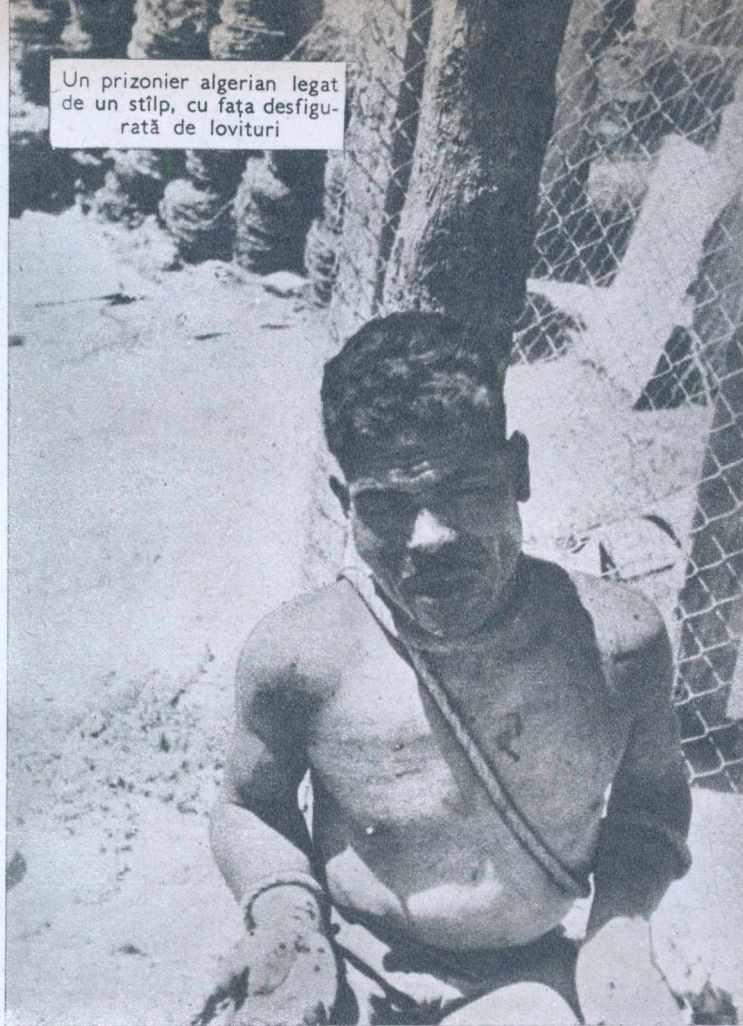
10 — Spectacolele artiștilor sovietici s-au bucurat de un mare succes.

11 — De neuitat este scara petrecută la carnaval...



FOTO: D. F. DUMITRU

Un prizonier algerian legat de un stîlp, cu fața desfigurată de lovituri



În ultimele luni, în Franța, multe fete de 20 de ani se căsătoresc în dolii. Ele au drept soți umbre. Îndrăgostite de soldați uciși în Algeria, ele vor să le rămână credincioase pînă dincolo de moarte.

Din ce în ce mai des se văd în fața primăriilor din orașele Franței tinere care, în locul voalului alb de mireasă, poartă vălul negru al văduvelor.

De 55 de luni, războiul din Algeria ucide. Ucide din ce în ce mai mulți oameni. Războiul colonial nu mai poate fi cîștigat acum, în epoca mișcărilor de eliberare a popoarelor subjugate.

Țiți tineri au fost secerăți în floarea vîrstei? Țiți Abdel Kader și Jean zac în pămînt, fără să-și fi trăit viața? Cite perechi asemenea lui Farida și Yvette nu-și plîng fericirea spulberată în fașă? Cine ne poate spune? Cifrele sînt dureroase: 77.000 de luptători algerieni au fost uciși, spunea acum cîteva luni șeful guvernului francez; 500.000 de civili algerieni au fost masacrați, declară Frontul de eliberare națională. Acum un an, ministrul Apărării, Chaban Delmas, declara că fuseseră uciși 7.200 de soldați francezi. De a'unci, la Paris nu s-a mai vorbit despre pierderile Franței.

Și cite așezări distruse, cită mizerie!

Cu toate discursurile, promisiunile, cuvintele frumoase, războiul n-a încetat de la schimbarea politică din Franța. S-a cerut unilateral adversarului să se predea. În bugetul militar al Franței din 1959, războiul din Algeria reprezintă 1.050 miliarde de franci. Începînd din 1954, 3.569 miliarde de franci s-au transformat în salve de artilerie și rafale de mitraliere.

În întreaga lume se impune ideea că trebuie să se facă dreptate Algeriei.

Conferința tineretului din Africa și Asia, din luna februarie a acestui an, a cerut negocieri politice și independența Algeriei, teză pe care F.M.T.D. a susținut-o de nenumărate ori. Cu prilejul zilei de 24 aprilie, în lumea întreagă s-au întreprins noi inițiative pentru ca pacea și dreptatea să triumfe în Algeria.

Tineretul francez participă activ la lupta ce se desfășoară în Franța pentru pace în Algeria. Tineretul este în primul rînd interesat în această luptă, deoarece din cauza acestui război a crescut durata serviciului militar, iar în rapoartele statului-major se vorbește mereu despre necesitatea trimerii de noi întărituri în Algeria.

Tineretul este cel mai mult lovit din punct de vedere moral din cauza acestui război. O dovadă este și cartea lui Henry Alleg „Întrebarea“, în care autorul povestește torturile pe care le-a suferit.

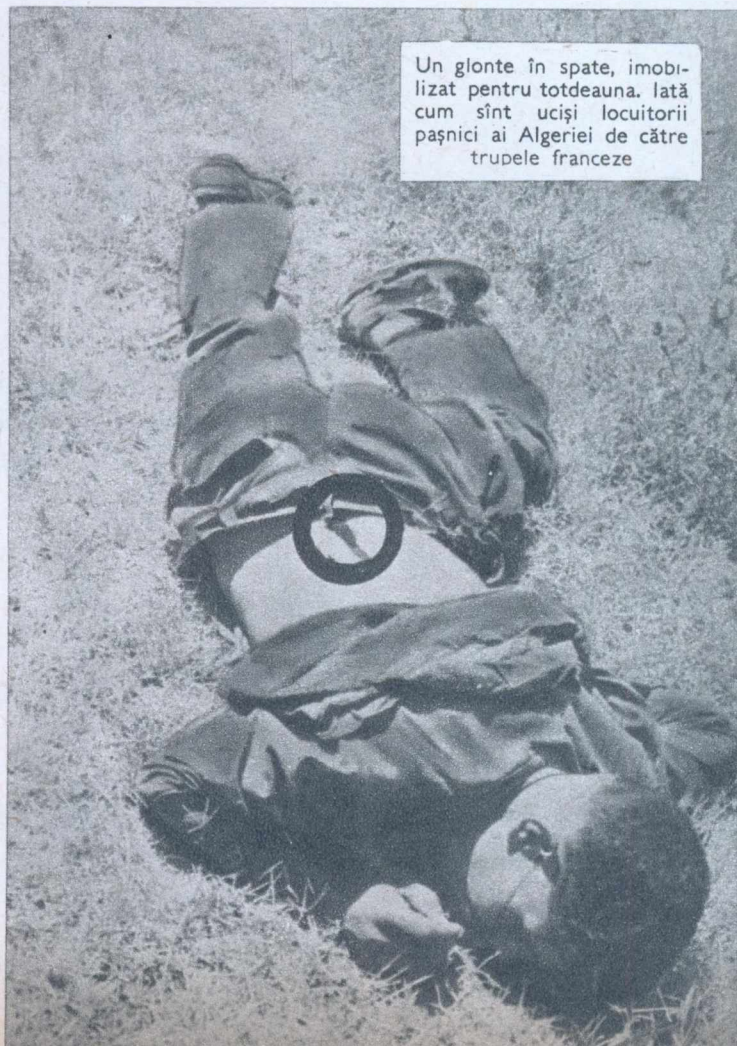
Refuzul de a participa la acest război crește chiar în rîndurile armatei. Mai mult de 40 de soldați, dintre care unii participaseră la războiul din Algeria și văzuseră cu propriii lor ochi actele condamnabile ale colonialiștilor francezi, sînt întemnițați pentru faptul că au refuzat să mai servească drept carne de tun într-un război „contrar intereselor și onoarei Franței“, după cum declară în scrisorile lor.

În ciuda anilor de închisoare, în ciuda neplăcerilor de tot felul, a amenințărilor și loviturilor, ei nu cedează. Ei sînt aceia care apără prietenia viitoare dintre tineretul francez și algerian cînd tunurile vor amuți.

55 DE LUNI DE RĂZBOI

inutil

Un glonte în spate, imobilizat pentru totdeauna. Iată cum sînt uciși locuitorii pașnici ai Algeriei de către trupele franceze



Întâlniri

PROGRAMUL

STUDENTESC

Discuții

AL CELUI DE-AL

VII-lea FESTIVAL

Distracții

MONDIAL

Aproape timp de un an, reprezentanții organizațiilor studențești au studiat conținutul programului celui de-al VII-lea Festival, l-au discutat și au făcut schimb de păreri asupra lui. Primul proiect a fost elaborat de comisia studențească a adunării de constituire a C.I.P., care a avut loc la Stockholm în luna martie 1958 și la care au participat reprezentanți a 30 de organizații studențești. Proiectul final a fost adoptat la cea de-a doua sesiune plenară a Comisiei internaționale studențești a celui de-al VII-lea Festival de la Viena, în ianuarie 1959. Desigur, a fost o perioadă suficientă pentru a studia și accepta propunerile miilor de studenți din lumea întreagă și pentru a elabora un program care să reflecte dorințele cele mai importante și cele mai comune venite din diferitele părți ale lumii.

La ședința comisiei au fost reprezentate 17 organizații studențești. După o amplă și îndelungată discuție, acest colectiv prietenesc a elaborat un document — programul studențesc al celui de-al VII-lea Festival. Acest program ține seamă de interesele științifice și sociale ale studenților din lumea întreagă.

Prima secție prevede seminarii pe următoarele teme: rolul studenților și organizațiilor lor în societate, problemele democratizării și reformei învățământului superior, problemele economice, politice și culturale din țările coloniale și slab dezvoltate și rolul studenților în rezolvarea lor. Nu este necesar să demonstrăm importanța acestor teme propuse de studenții din diferite regiuni ale lumii, care reflectă interesele lor cele mai profunde și mai comune.

A doua parte a programului prevede întâlniri pe facultăți, pe teme științifice importante. Profesori eminenți, cunoscuți ca mari specialiști în domeniul lor de activitate, îi vor informa pe studenți despre ultimele progrese ale științei. Participanții la festival vor avea posibilitatea să cunoască ultimele noutăți privind folosirea pașnică a energiei atomice, rolul materialelor sintetice în chimie etc. Studenții care se interesează de arhitectură vor putea să primească informații precise asupra dezvoltării arhitecturii în Austria. Studenții de la drept vor discuta problemele cooperării pașnice între state în lumina Statutului O.N.U. Filozofii vor putea dezbate probleme pasionante în legătură cu natura și omul, filozofia și știința contemporană.

Se vor organiza pentru cercuri mai largi conferințe de popularizare a științei, pe teme actuale dintre cele mai interesante. Trebuie să menționăm în primul rând o temă care a trezit deja un viu interes. Este vorba despre zborurile în cosmos. Participanții la festival vor avea posibilitatea să primească informații directe chiar de la creatorii sateliților artificiali ai pământului și de la savanții care au lansat prima planetă artificială a sistemului nostru solar. Trebuie să menționăm de asemenea teme ca televiziunea, cibernetica, prelungirea vieții omenești, probleme de artă etc.

În ciuda acestei bogății de teme, programul studențesc va trebui să fie mai puțin încărcat, ținând seamă de importanța celorlalte probleme, și în primul rând a întâlnirilor prietenești. Studenții vor discuta problemele cooperării internaționale și regionale, problemele religiei, cinematografeiei. Trebuie să adăugăm, de asemenea, întâlnirile cu personalități eminențe, și anume cu muzicieni, artiști, scriitori etc. Concerte de muzică populară, de jaz, seri ale filmului, seri de dans vor îmbogăți activitățile Clubului internațional al studenților.

Festivalul va fi, într-adevăr, un prilej ca studenții din diferite țări să se întâlnească, să discute, să se distreze într-o atmosferă prietenească și cordială.

L. DRAMALIEV

secretar al Comisiei internaționale studențești a celui de-al VII-lea Festival

PENTRU PREGĂTIREA PROGRAMULUI...

În comisia însărcinată cu pregătirea programului studențesc al festivalului au participat reprezentanți ai studenților din Argentina, Brazilia, Columbia, Japonia, Polonia, Sudan, ai Federației Studenților din Africa Neagră în Franța, ai Confederației Studenților din Africa de Nord, precum și reprezentanți ai Uniunii Internaționale a Studenților.

La lucrări au asistat, de asemenea, mulți observatori, reprezentanți ai studenților din Venezuela, Guatemala, Bolivia, Ceylon, Franța, U.R.S.S., Martinica, Uniunea Africii Occidentale.

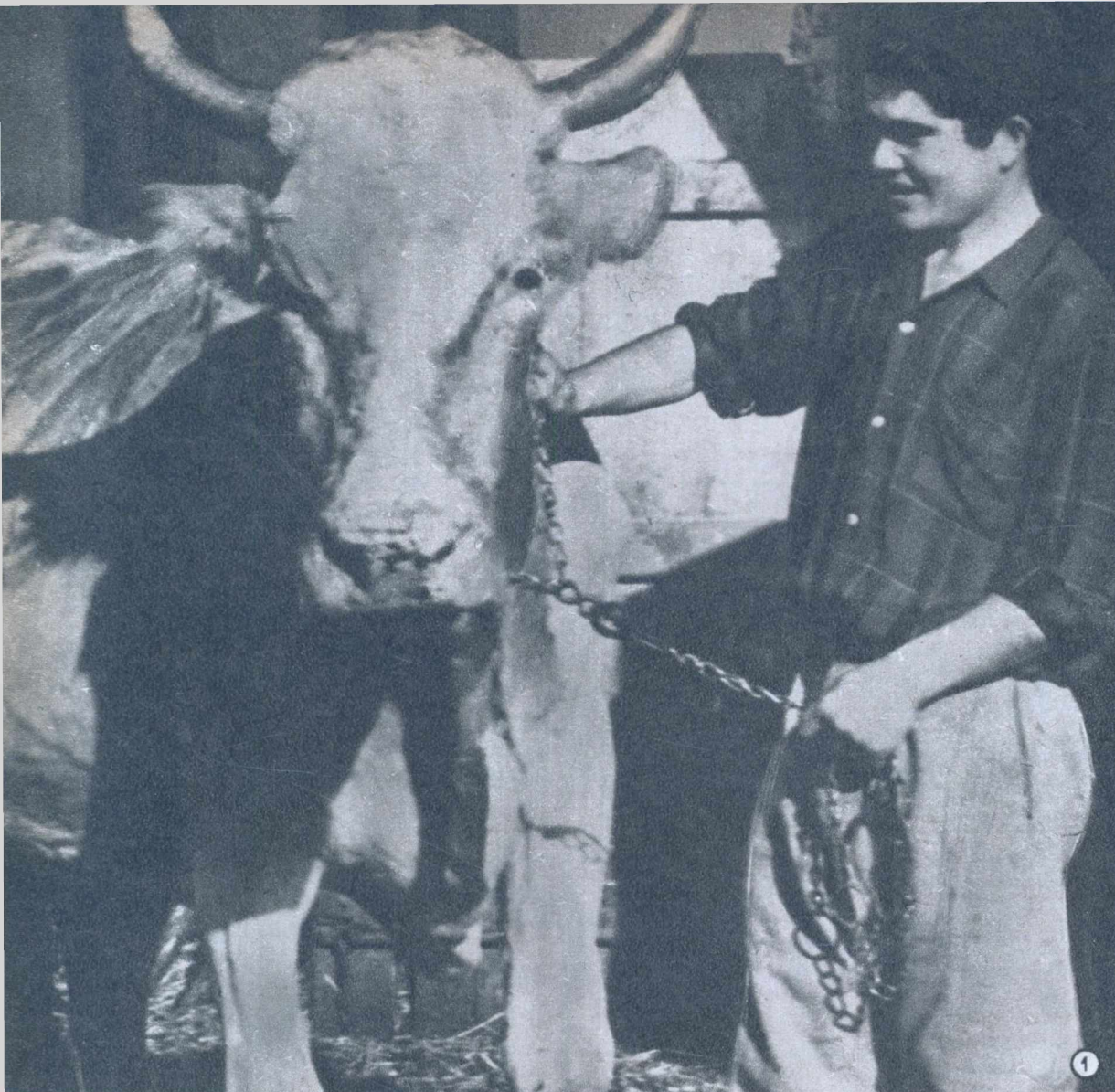
CUNOAȘTEȚI
PLANETA
NOASTRĂ?

Da, credeți că o cunoașteți. Sînteți tare la geografie, iar hărțile nu au secrete pentru voi. Foarte bine, atunci răspundeți la aceste întrebări:

1. Unde este situat capul „Europa” în Europa?
2. Ce stat european are frontiere cu alte nouă state?
3. Cîte colonii sînt în Europa și cum se cheamă?
4. Există în Europa un oraș așezat pe 118 insule cu 400 de poduri și un alt oraș pe 101 insule cu 350 de poduri. Care sînt aceste orașe?
5. Peninsula arabică se află în Asia, dar unde se găsește deșertul arabic?
6. Ce colonie este mai mare de 76 de ori decît metropola sa?
7. Care sînt cele două fluvii și cele două state din America Latină care au nume comune?
8. Unde se află Danemarca, știți desigur. Dar unde se află strîmtoarea Danemarca?
9. Care este cea mai mare pasăre de pe pămînt?
10. Care este cea mai umedă regiune din lume și care este cea mai secetoasă?

RĂSPUNSURI
LA ÎNTREBĂRILE
NOASTRE

1. Capul „Europa” se află în sudul Peninsulei Iberice.
2. Republica Federală Germană are frontiere cu nouă state.
3. În Europa există o singură colonie: Gibraltarul.
4. Orașul așezat pe 118 insule: Veneția (Italia); pe 101 insule: Leningradul (U.R.S.S.)
5. Deșertul arabic este situat pe coasta de răsărit a Africii.
6. Congo Belgian este de 76 ori mai mare decît Belgia.
7. Paraguay și Uruguay.
8. Strîmtoarea Danemarca este situată la mai mult de 2.000 km de Danemarca, între Islanda și Graenlanda.
9. Struțul.
10. Regiunea cea mai umedă este provincia Chiprapoudji din India, și regiunea cea mai secetoasă este o parte a deșertului de Ilngă Marea Moartă.



Să mă ierte Niculae că, vrînd să scriu despre el, mi-am adus aminte de altcineva. Iacă mă gîndeam, răscolindu-i în memorie figura, la moș Vasile, văcarul satului nostru. Era un om mărunțel și încovoiat de spate, mizeria și suferința aplecîndu-l tot mai spre pămînt. Tăcut și răgușit, cam sălbatic, ședea necăjit, singur, toată ziua pe izlaz. Acolo-l băteau ploile și vînturile și-l dogoreau căldurile verii.

Moșul ajunsese un simbol în felul lui, un simbol al celei mai „Injositoare” meserii. De aceea, cite un părinte își amenința copilul: „nimic n-o să iasă din tine, ca moș Vasile o s-ajungi!”.

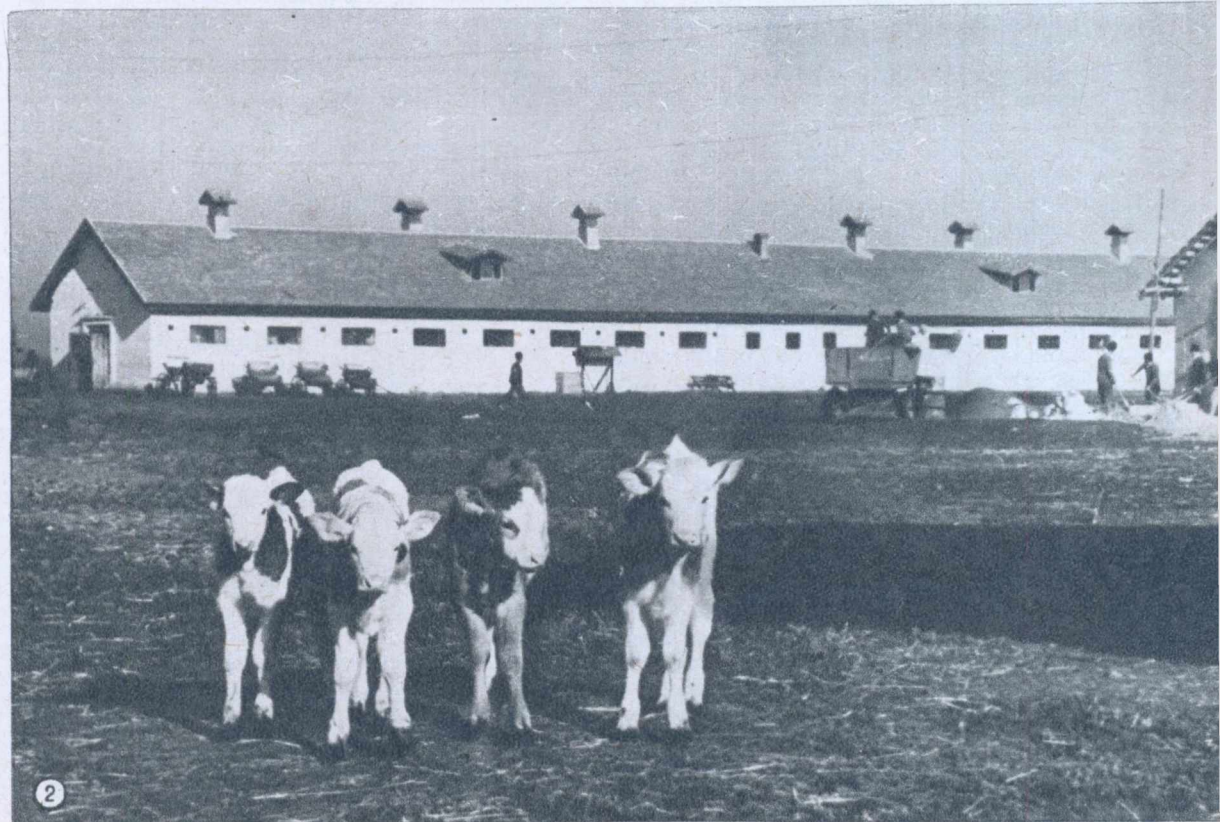
Moșul zace de mult în pămînt. Și poate că nu mi-l aminteam dacă nu-l întilneam pe Niculae. Era îmbrăcat în halat (pasămite, era și la dungă!); în grajdul alb ca varul era curat ca la farmacie. Vacile, lustruite ca pentru paradă,

Meseria de cînstă

1 — Niculae a pozat cu recordmena sa, Cocuța

2 — Viitoarele „Cocuțe” au ieșit la plimbare. Nișel cam timide, s-au așezat acum în fața aparatului de fotografiat

3 — Zootehnistul ne-a arătat ce exhibiții știe să facă clinele său, care e și el un paznic nesalariat al gîspodăriei



și priveau stăpînul cu blîndețe și supunere. Niculae, îndesat și solid, cu miinile sale grele atîrnînd într-o parte și-n alta, cu o privire modestă și surzîtoare, ne-a făcut semn să intrăm, curtenitor, ca o gazdă cumsecade. Zootehnistul, un tînăr însoțit tot timpul de o cîine lup, cunoscut drept un „paznic” credincios al gospodăriei, mi-a spus încet:

— Ce băiat e Niculae al nostru! Numai suflet în el. E-n stare să stea și ziua, și noaptea aici, cu toate că nu-i nevoie. Dar așa e el, migălos.

Niculae era mai încolo, țesăla o vacă.

— De fapt, a continuat zootehnistul, cam știu eu ce urmărește el. Vrea să bată un record cu Cocuța. A ajuns cu ea deja la 18 litri pe zi.

— Care-i Cocuța? am întrebat în șoaptă, misterios.

— 516. Aia, a 3-a. Mă uit atent la ea. O vacă roșcată, cu pete albe pe pîntec, burduhănoasă și cu un uger — ptiu, ce mai uger! Vasăzică asta e viitoarea campioană?

Ne-a explicat apoi Niculae cum o s-ajungă el la record: masaj la fiecare mulsoare, mulsul pînă la ultima picătură (poate nici nu știți că ultimele picături de lapte pe care le dă vaca sînt cele mai bogate în grăsimi!), plimbări la maximum 2 km pe zi și altele.

Și era Niculae atît de mîndru și încrezător în el, în visul acesta, în recordul lui, încît cum aș fi îndrăznit să mă îndoiesc de succesul său? Pentru că, în primul rînd, Niculae, ca utemist, are o vorbă spusă acolo la organizație, vorbă care pentru el e sfîntă de acum: să dea 5.000 litri de lapte peste plan de la vacile lui. Și trebuie să știți că aici, la G.A.S. Troianu, Niculae Mirea e un om care se bucură de respect și care, vorba aceea, nu e un fitecine, care una spune, și alta face.

În al doilea rînd, nu știe el ce poate da Cocuța? Păi el a crescut-o de mică, de cînd mîncă lapte cu biberonul ca copiii. Pe atunci, cînd a venit la gospodărie, Niculae era un puști de 16 ani și l-au pus să îngrijească vițeii. Așa că, de fapt, toate vacile au trecut prin mîna lui. Pe Cocuța o știe cum a crescut, cît lapte a dat în fiecare

an, cu cît a progresat. Așa că nu întimplător a ales-o pe ea.

În afară de asta, Niculae e în momentul de față un om care învață serios. Nu e lecție la cercul agrozootehnic care să-i scape. Tot ce aude scrie în caiet. Pentru că acum meseria asta — meserie de cînte, care a dat țării pe Eroul Muncii Socialiste Adochiței — cere știință, învățatură; nu poți să aștepti de la vacă 18 litri de lapte dacă o îngrijești băbește. Totul trebuie supus riguros regulilor științifice, totul făcut cu un rost, după orar și rețete fixe. Așa se explică cei 18 litri de lapte pe zi și recordul ce va veni.



... Și mă întorc iarăși la început și mă gîndesc ce era meseria asta înainte, pe vremea văcarului moș Vasile, strivit de mizerie și dispreț, și ce-a ajuns azi! O meserie care a renăscut, o meserie de viitor!

Oamenii muncii din patria noastră au nevoie de tot mai multă carne, de tot mai mult lapte și unt. E o chemare a partidului și a poporului. Pentru că trebuie să trăim mai bine, să mîncăm mai multe grăsimi, să nu rămînă copil fără cana cu lapte dimineața. Iată de ce Niculae vine la treabă la 4—5 dimineața și nu se mai îndură să plece pînă seara.

ION BĂIEȘU



CONCURS DE FOTOGRAFII 1959

În fiecare oră, obiectivul aparatului nostru de fotografiat poate sezisa farmecul neprevăzutului.

Temele concursului au inspirat deja numeroși cititori, și fotografiile lor au multe șanse de a obține premii. Concurusul nu s-a terminat, însă, și noile fotografii care ne sosesc ne arată că „Vîndtorii de imagini” participanți la concursul nostru sînt pe calea cea bună. De ce mai așteptați? Grăbiți-vă să fiți în rînd cu ei!

Vă reamintim temele:

1. Din viața tineretului: tineretul muncind, învățînd, odihnindu-se.

2. Reportaj asupra activității organizațiilor de tineret în slujba tinerilor, pentru prietenia popoarelor și pentru pace.

3. Reportaj fotografic pe o temă la alegere din viața tineretului.

4. Sportul și turismul tineretului. Premiul I al concursului nostru este un aparat de fotografiat superb și publicarea fotografiei premiate pe coperta revistei.

Celelalte premii vor fi decernate după teme și vor consta din aparate de fotografiat, electrofoane, discuri din diverse țări, obiecte de artă populară și abonamente la „Tineretul lumii”. Zeci de premii vor fi acordate pentru cele mai bune fotografii.

Fotografiile pot fi trimise color sau alb-negru. Nu trebuie să depășească dimensiunea de 13 x 18 cm. Trebuie trimise cu numele și adresa autorului, pentru „Concurusul de fotografii”, la redacția „Tineretul lumii”, Benczur-utca nr. 34, Budapesta VI, R. P. Ungară.

Sus: „Afecțiune”, fotografie trimisă de Wolfgang Wiedemann Sebnitz (R.D.G.)

Proector pentru
diafilme

Coop. „Iresajul”
București

PE BAZA EXTRAGERII
a 9 numere din
urnă

LOTO D.

LOTO D.

LOTO D.

LOTO

LOTO

LOTO

OTO

GENTRAL

Distribuie săptămînal

NUMEROASE PREMII DE CATEGORIILE I-VII
și speciale A.B.C.

CINE

VREA SĂ

CORESPONDEZE

CU NOI



KLAUS DIETER SCHULZE HALLE/SAALE, GROSSE BRUNNENSTRASSE 49, R.D.G.; în limbile germană, engleză, franceză, daneză și suedeză, despre schimburi de cărți poștale, timbre, viața tineretului din alte țări.

JERZY DABROWSKY, VARȘOVIA, UL. WOJSKA POLSKIEGO 54 m 55, R.P.POLONĂ; despre timbre, turism, muzică, filme, fotografii, în limbile franceză, germană, engleză și polonă.

MONIQUE NOWAK, HAALERSBROEK 9, ZAANDAM, OLANDA; despre probleme în legătură cu Grecia, Asia și țările scandinave, în limbile engleză, franceză, germană și olandeză.

FERNANDO RUIZ CERERO, INSTITUTO POLITECNICO NACIONAL DEL SANTO TOMAS, MEXICO D.F.; în limba spaniolă, despre muzică și filme.

HEINZ SCHREIBER, HAMBURG 33, PFEIFFERSWEG 18, R.F.G.; în limbile germană și engleză, despre filatelie, cu țările de democrație populară.

JESUS CLISANCHEZ, AV. BOLIVAR 187-263 NAGUANAGUA (EDO-ÇARABOBO), VENEZUELA; despre filatelie și alte teme, în limba spaniolă.

JIM CONNELL 9 ACRE PLACE, STIKE, DENVER-PORT DEVON, ANGLIA; în limba engleză, despre muzică, fotografii, cărți, psihologie, cu țările europene.

KUNLE TAPUR 130, GRIFFITH STREET, EBUTE METTA, LAGOS, NIGERIA; pe teme diferite, în limba engleză.

MORWALD GERHARD KREMS, RINGSTRASSE 71, AUSTRIA; în limbile germană, engleză și franceză, despre muzică, cărți poștale și politică.

MR. TULLIA FARABOLLINI, TREIA (MACERATA), ITALIA; pe diferite teme sociale, în limbile italiană și franceză.

BARBARA NAYLOR, 142 GRANFORD DR. HAYES, MIDDLESEX, ANGLIA; în limba engleză, despre balet, muzică clasică și politică.

SOFIA DUMANCA, I SPISKA STR., VARȘOVIA, R. P. POLONĂ; în limbile engleză, franceză, rusă, germană, bulgară, chineză, despre cărți poștale, arhitectură, artă și natație.

MISS S.K.VAISH, C/O J.D. VAISH, DEPUTY DIRECTOR OF EDUCATION, KOTA (RAJASTHAN), INDIA; în limbile engleză și indiană, despre cărți poștale, reviste ilustrate, căldătorii și filatelie, cu toate țările.

N. WALLACE AMES, 1129 HUJJ AV. MOUNTAIN VIEW, CALIFORNIA, S. U. A.; în limba engleză, pe teme diferite.

IVAN L. GONZALES V. AV. ISARRAZAVAL 2201 MUNUA, SANTIAGO, CHILE; despre fotografii, cărți poștale, steaguri, în limba spaniolă.

KARLIS MAZITIS, U.R.S.S., RIGA 11, P. STUCKA 4-38; în limbile germană, rusă, engleză și letonă, despre timbre, cărți ilustrate și etichete de pe cutii de chibrituri.

CÎNTECE PENTRU FESTIVAL

COLTIUL **REBUSISTULUI**

ORIZONTAL: 1) Compozitor sovietic, autorul unui cunoscut cântec: „Marșul tineretului lumii” — Petrecere cu cîntec, dans și voie bună; 2) ... Gheorghiev, compozitor din R. P. Bulgaria, autorul cântecului „Festivalul nostru drag” — Orașul cel de-al VI-lea Festival, pe care delegații nu-l vor uita niciodată; 3) A compus „Imnul F.M.T.D.” — În Africa! 4) Așa cum este festivalul pentru toți tinerii din lume — Compozitor român, autorul cântecului „Frate sovietic, prieten iubit”; 5) Părăsești — 1959! — Ministerul Sănătății; 6) În timp! — Localitate în R.P.R. — Botul porcului; 7) Matel ... autorul cântecului „Înainte, therețe” — Nu lipsese de la luminațiile teatrelor spectacole tuturor festivalurilor; 8) „Silvia”, „Văduva veselă”, „Vint de libertate” sau „Liliacul” — La mijlocul unei tobe! 9) La intrare — Parte din cunoscutul cântec și dans „Perlința” — A lipsi! 10) Două consoane în ungheri! — Cîntă în colivie — Fi cîntă egipteni de mil de ani! 11) În viață! — Unde! — Ovine; 12) A compus frumosul cântec „Prietenie”, pe versuri de Liviu Cernălanu; 13) Are coadă și cîntă! — Popor arab.

VERTICAL: 1) A compus „Cîntec pentru tineretul din coloniile” pe versuri de Păuna Răzvan — Capul splinei! 2) Vervă comică — Vasile ... autorul cântecului „Stă de veghe tot pămîntul”; 3) Adversar pe terenurile de sport — Pronume — Exclamație; 4) Crocodil care trăiește în speclul în fluviul Mississippi — La marginea orașului Capetown! 5) Cîntecul romanticeilor de sub balconul iubitel, în elar de lună ...; 6) Senzații pe care le vor încerca tinerii pe scenele festivalului în cadrul manifestărilor artistico-culturale la Viena — Se pregătesc și așteaptă nerăbdători începerea festivalului! 7) A izbi — Scriitor român contemporan, autorul cărților „Ora de istorie” și „Flăcăul de pe tunce” — Perete în limbajul rebusiștilor; 8) Sint — Mulțimi de tineri și tinerice — Parte a literaturii incluse în concursurile în cîntec Festivalului de la Viena; 9) Floare — Ansamblu muzical — Cîntec de slavă; 10) În colohorare! — Compozitor austriac, autorul cântecului „Împodobiți toate străzile pentru sărbătoare” — Pozezi! 11) Plasă pentru pește — Puce în limba rusă — În acest oraș se va înfîlșa tineretul lumii la cel de-al VII-lea Festival; 12) Un frumos cântec tematic de Dunăești (2 env.) — Blue!

COPERTĂ LITERARĂ DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT



Anagrama și conținutul acestei coperti literare și veți afla titlul unei cărți cu subiect aviatie și numele autorului.

R O M B

ORIZONTAL: 1) Consoană; 2) Povară (tr.); 3) Evoluție aviatică; 4) Aeroportul nostru internațional; 5) O găsiți la trenul de aterizare; 6) La intrarea în avion; 7) Început aviatice.

VERTICAL: La fel.

G.M.A.

ORIZONTAL: 1) Tinăr — Bazin; 2) Ridicări — Inot; 3) Sărituri — Ada — Ea; 4) P.S. — Luminat — Linx; 5) Vara — Greutate; 6) Rol — Ultima; 7) Tari — Mlini — Mate; 8) Isala! — Scene; 9) Metri — Scara — Aer; 10) An — Teoretic; 11) Ns — Aar — Di — Uniel; 12) Caș — Legi — Tri — Ro; 13) Antrena — Biatlon; 14) To — Taim — Ius; 15) Pista — Splal.

VERTICAL: 1) Sport — Munca; 2) Ras — Odaie — Șant; 3) Tir — Virsta — Stop; 4) Idilă — Iarna; 5) Nituri — Li — Aleuș; 6) Acuma — Ma — Tren; 7) Rari — Ai — Se — Gata; 8) Ring — Iscodi; 9) Bi — Aruncări — Bis; 10) Ateliere — Timp 11) Zid — Ut — Natura; 12) Înălțime — Iniția; 13) No — Iama — Aci — Lui; 14) Tentative — Cros; 15) Axe — Raion.

MOTORUL

1) Compresie; 2) Carburant; 3) Jiclere; 4) Segment; 5) Detenta; 6) Aprindere; 7) Electrozi; 8) Admisie. A — B = Rulmenți
 Piston Biela Cilindru

TRIUNGHI AVIATIC

ORIZONTAL: 1) Parașuta; 2) Ateriza; 3) Retina; 4) Aripa; 5) Șina; 6) Uza; 7) Ta; 8) A.

VERTICAL: la fel.

MONOVERB CU INCASTRU (XXOXX)

Manșă

TINERII CONSTRUCTORI DE AUTOCAMIOANE ROMINEȘTI

Cu ani în urmă, în timpul celui de-al doilea război mondial, la Uzinele „ASTRA” din vechiul oraș Brașov se fabricau armament și muniții pentru nefastul război antisovietic. Viața muncitorilor din uzină era grea, chinuitoare. Mulți tineri din colectivul nostru de muncă au pierit în timpul ultimului război mondial. Împotriva acestor condiții de trai, împotriva nemiloasei exploatari capitaliste, au luptat cei mai buni fii ai uzinei, comuniștii și uteciștii.

Tinerii care muncesc astăzi în Uzinele „STEAGUL ROȘU” (fost „ASTRA”) vor păstra întotdeauna vie amintirea eroilor uteciști Denghel Ioan și Petru Iosif, care, înrolându-se voluntar după 23 August 1944 în trupele ce luptau împotriva hitleriștilor, s-au jertfit pentru idealuri scumpe: pace, progres și bunăstare.

Utemiștii și tinerii uzinei noastre, alături de muncitorii vîrstnici, urmînd exemplul comuniștilor, contribuie la îndeplinirea idealurilor pentru care au luptat înaintașii noștri. Pacea este scumpă întregului colectiv de muncă al constructorilor de autocamioane și rulmenți din Orașul Stalin. Producția pe care o dăm economiei naționale este un rezultat al muncii pașnice a poporului român. Se produc autocamioane și rulmenți. Și un produs ca și celălalt s-au realizat pentru prima oară în istoria poporului nostru la Uzinele „STEAGUL ROȘU”.

Respectarea sarcinilor de plan este o îndatorire de onoare a utemiștilor și tinerilor constructori de autocamioane și rulmenți. An de an sarcinile de plan sînt îndeplinite. Cîteva cifre pe care le vom enunța ilustrează cu prisosință progresul realizat de ținăra noastră industrie de autocamioane și rulmenți.

Fabrica de rulmenți împlinește 10 ani de existență, și în acest răstimp producția de rulmenți a crescut cu 980% față de 1950.

Producția de camioane a crescut cu 1.043% față de 1954. Numai într-o perioadă de 5 ani prețul de cost al autocamioanelor S.R. — 101 a scăzut cu 65%. Sute de autocamioane făurite de colectivul de muncă al Uzinelor „STEAGUL ROȘU” își aduc contribuția la schimbul de mărfuri dintre oraș și sat, la îmbunătățirea transporturilor în Republica Populară Romînă.

Tineretul Uzinelor „STEAGUL ROȘU” din Orașul Stalin, ca și ceilalți oameni ai muncii din R.P.R., se bucură de condiții deosebite de trai, de muncă și de învățatură. Alături, lîngă uzină,

într-o frumoasă și pitorească poiană de la poalele muntelui Tîmpa, s-a construit în urmă cu cîteva ani Grupul școlar „STEAGUL ROȘU”. Săli de cursuri, laboratoare, ateliere, școală, bibliotecă și săli de lectură, cantină și dormitoare spațioase, terenuri de sport și un minunat parc de recreare stau la dispoziția celor peste 1.500 de elevi-ucenici, elevi ai școlii de maiștri și ai școlii tehnice. Pe drept cuvînt, prin părțile noastre i se spune grupului școlar „Orașul ucenicilor”. Uzina are un izvor nesecat de cadre tinere. De fapt nici nu-i de mirare că din totalul angajaților uzinei $\frac{3}{4}$ sînt tineri.

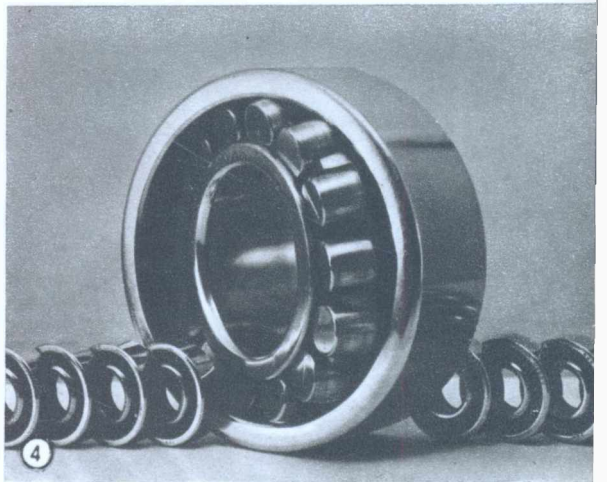
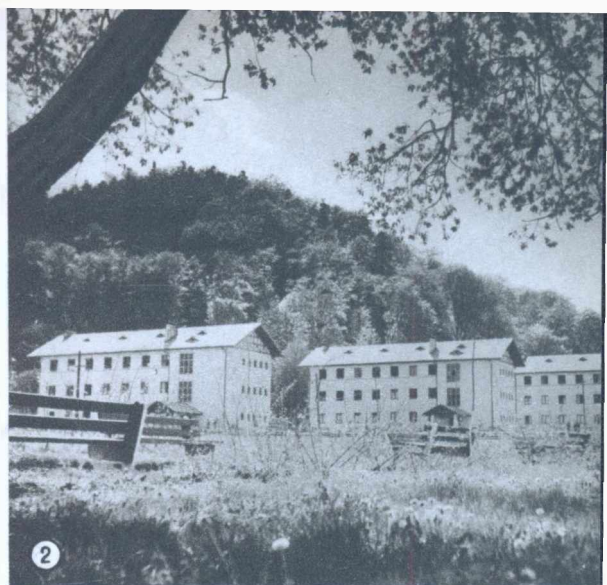
Datorită condițiilor create de orînduirea noastră democrat-populară, peste 300 de tineri muncitori urmează cursurile serale în învățămîntul de cultură generală, iar, pe cheltuiala uzinei, numai la Institutul politehnic din Orașul Stalin învață 69 de tineri, și alți 7 la alte institute. Încă 23 de tineri urmează la cursurile de zi ale Institutului politehnic din oraș, primind burse din partea uzinei.

Mulți tineri muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari practică pasionați cultura fizică și sportul. Măiestria sportivă de care au dat dovadă unii dintre tovarășii noștri de muncă din uzină le-a adus și satisfacții deosebite. La lupte clasice și libere avem 5 campioni naționali și doi campioni balcanici, la tenis avem o campioană națională, simplu femeii, iar la patinaj artistic un campion național, individual seniori. Pe lîngă aceste discipline se mai practică fotbalul (prima noastră echipă este în categoria A), baschet și hochei (categoria B), box, atletism, schi etc.

Grija deosebită a statului nostru democrat-popular de a crea condiții tot mai bune de viață pentru oamenii muncii se manifestă și prin construirea de locuințe care și la noi a luat o amploare deosebită. Numai la cîteva sute de metri de uzină s-a ridicat un adevărat oraș muncitoresc, din blocuri cu două etaje, pentru familii și tineri necăsătoriți, cu străzi largi și asfaltate. În noile apartamente locatarii au tot confortul necesar. An de an cartierul muncitoresc „STEAGUL ROȘU” ia proporții prin noi construcții. Se deosebesc radical condițiile de locuit de acum de cele din urmă cu aproape 13—15 ani, cînd muncitorii erau nevoiți să trăiască în case insalubre, dărăpănate, adevărate focare de boală și mizerie.

Tineretul Uzinelor „STEAGUL ROȘU”, împreună cu întreg colectivul de muncă, lucrează cu avînt, sub conducerea organizației P.M.R., pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan pe 1959, spre a da patriei sale rulmenți și autocamioane tot mai multe, mai bune și mai ieftine. Prin contribuția sa în producție, tineretul constructor de autocamioane și rulmenți își aduce aportul la cauza păcii și înțelegerii între popoare.

BUTA FLORIAN
lăcătuș la secția prese capotaj



- 1 — O nouă serie de camioane sînt gata să iasă pe porțile uzinei.
- 2 — La Grupul școlar „STEAGUL ROȘU” din Orașul Stalin funcționează o școală de ucenici cu cca. 1.000 de elevi, o școală tehnică și o școală tehnică de maiștri. În fotografie: cîteva clădiri în care se află dormitoarele elevilor.
- 3 — Un aspect din cartierul de locuințe muncitorești „STEAGUL ROȘU” construit în anii regimului democrat-popular. Aici au primit apartamente multe sute de muncitori ai uzinei împreună cu familiile lor. Cartierul se mărește necontenit.
- 4 — Rulmenți fabricați la Uzinele „STEAGUL ROȘU”.



al VII-lea **INTERNETIVAL**

MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR
PENTRU PACE ȘI PRIETENIE
VIENA, 26 IULIE - 4 AUGUST 1959

